

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjač

Avgust 2020, letnik XXI, številka 5, izid: 27. 8. 2020

stran 6

Prireditev ob dnevu državnosti

stran 7

Intervju: Cveto Sušnik in Tanja Šubelj, grof in grofica z Dvorca Rus

stran 11

Reportaža: Moje 'solo-vandranje' iz Ljubljane do Pirana

RENAULT
Passion for life

Novi CAPTUR, KADJAR in KOLEOS SUV Renault

Do
7.000 €
popusta

za vozila iz zaloge*

5 let podaljšanega jamstva**

5 let vzdrževanja po polovični ceni**

Osnovno in kasko zavarovanje za 99 €**

*Pri pooblaščenem prodajalcu Renault preverite vozila iz zaloge in z Renault Financiranjem izkoristite do 7.000 € popusta. Popusti se razlikujejo glede na model. Posamezni koncesionar lahko odobri tudi dodaten popust. **Ob nakupu avtomobila z Renault Financiranjem prejmete prvo leto subvencionirano obvezno in osnovno kasko zavarovanje za 99 € in boni za obnovo zavarovanja v višini 150 € v naslednjem letu. V financiranje je vključeno tudi brezplačno podaljšano jamstvo (5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej) in vzdrževanje po polovični ceni (5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej). Pogoji akcije je sklenitev finančne pogodbe z minimalno financirano vrednostjo 6.000 €, minimalnim trajanjem 36 mesecev in sklenitev zavarovanja vozila v drugem letu z Renault Financiranjem. Pridržujemo si pravico do napak. Slika je simbolna. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si.

Poraba pri mešanem ciklu: 4,6 – 7,3 l/100 km. Emisije CO₂: 122 – 184 g/km. Emisijska stopnja: EURO6Dt. Emisija NOx: 0,0217 – 0,055 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00004 – 0,00084 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,03 – 1,87. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana.

Renault priporoča

renault.si

Avtohiša REAL

Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

Vaš trgovec v Domžalah
AVTO SET-SETNIKAR d.o.o.
Dragomelj 26, 1230 Domžale

z vami že 120 let

KMETIJSKA ZADRUGA CERKLJE Z.O.O.

Slovenska cesta 2, 4207 Cerklje

Tel: 04/252 90 10, info@kzcerklje.si, www.kzcerklje.si

Spremljajte naše aktivnosti tudi na naši facebook strani.

Trgovina BLAGOVICA,

Blagovica 10, tel: 041/370-437

Trgovina MORAVČE,

Vegova ulica 7, tel: 01/834-56-84

KMETIJSKA TRGOVINA V BLAGOVICI

V trgovini nudimo vse za kmetijo, delavnico, dom in vrt

VABLJENI TUDI V NAŠO TRGOVINO V MORAVČE

- vse za hlev in oskrbo hlevskih živali
- program pašništva
- vse za domačo delavnico
- velika izbira in ugodne cene mineralnih in tekočih gnojil

DOMAČE DOBROTE v naših trgovinah:

Suhe mesnine (salame, klobase, narezki, zaseka, ocvirki), domači siri, testenine (makaroni, rezanci, ribana kaša, mlinci, ...), moke, kaše, zdrob ...

ŠOLSKE PROGRAM: raznovrstna pisala, barvice, zvezki, mape, šolski copati, ...

JESENSKE SADIKE ZA VAŠ VRT: callune (jesenske rese), krizanteme, ciklame, sadike zelenjave, različne lončnice

Ne glede na letni čas in vreme, vam nafto in kurilno olje priskrbimo po vedno ugodnih cenah. Pokličite nas! Na voljo tudi kurilni peleti.

UVODNE BESEDE

Letošnje polletno dopustovanje, ki se po časi izteka, je bilo za marsikoga drugačno od ustaljenega. Do sedaj smo vsako leto s prijatelji izmenjevali izkušnje in vtise iz potovanja v bližnje ali daljne dežele. Zaradi situacije, ki nam jo je zagodel koronavirus, pa smo se morali prilagoditi in svoje dopustovanje omejiti na Slovenijo in bližnjo okolico. Letošnje leto smo tako imeli priložnost raziskati lepote naše dežele, ki jih ni malo, in spoznati različne kraje, ki ponujajo čudovito naravo, odlično kulinariko in prijazne ljudi. Turistični boni oziroma vavčerji, ki nam jih je vlada dodelila kot ukrep za omilitve posledic, ki jih je koronavirus zadal slovenskemu turizmu, so bili dobro sprejeti. Naj za tiste, ki te ugodnosti še niso izkoristili, omenim, da je njihova veljavnost omejena do konca letošnjega leta. Sam sem vavčer vnovčil za dopustovanje v Prekmurju. Poleg naštetih lastnosti lahko za Prekmurje omenim še eno – razvito kolesarsko infrastrukturo. Prekmurje se ponaša s kilometri asfaltiranih kolesarskih stez, ki so zgrajene ločeno od vozišča in nudijo prijetno in varno kolesarjenje in uživanje v lepotah krajine. Sam sem sicer imel kolesarsko nezgodo, vendar to ne spremeni splošnega zelo pozitivnega vtisa.

V Občini Lukovica je bilo po podatkih FURS-a na dan 9. 8. 2020 unovčenih 34 bonov. Podatek, ki me je v pozitivnem smislu presenetil. Občina Lukovica ima razgibano pokrajino z mnogo več turističnega potenciala, kot ga lahko trenutno ponudi. In to je lahko izziv za nadaljevanje turističnega razvoja občine v prihodnje.

Izteka se zadnji dnevi počitnic. Kako bo potekal pouk v šolah, v trenutku, ko prišem uvodnik, še ni popolnoma jasno. Predvidenih je več scenarijev, ki so odvisni od epidemiološke slike okužb. Upam, da bodo pristojni naredili vse, kar je mogoče, da se vsi otroci vrnejo v šolske klopi in da se pouk prične po ustaljenem programu. Učenje na daljavo pač ni enako učenju v šoli; je manj učinkovito, otroci so prikrajšani za stike z vrstniki, kar je pravzaprav ključnega pomena pri socializaciji in nadaljnjem osebnostnem razvoju.

IZTOK OBRÉZA

Naslednja številka Rokovnjača bo izšla 24. septembra 2020; rok za oddajo člankov je 15. september 2020, do 12. ure.

Članki, ki bodo poslani po tem roku, v aktualni številki ne bodo objavljeni. Svoje članke, dolge največ 1500 znakov s presledki, pošljite po e-pošti na naslov: rokovnjac@lukovica.si. Sprejemamo le prispevke v elektronski (word, PDF) obliki. Za več informacij pošljite sporočilo na zgoraj navedeni elektronski naslov.

VSEBINA

Uvodnik županje	4	Izzivov polno šolsko leto 2019/2020	23
Počastitev dneva državnosti	6	Dosežki Petre Pavlič v TAK Domžale	25
Intervju: Cveto Sušnik in Tanja Šubelj	7	Tudi otroci imajo svoje vsakodnevne bitke	27
Reportaža: Moje 'solo-vandranje'	11	Obvestila, vabila	30
Rožnat sprejem obiskovalcev v KS Rafolče	15	Razpisi	36
Sveta maša za domovino	16	Politika	38
Poletne aktivnosti društev	18	Zahvale	39
Trial prvenstvo v Lukovici	21		

Voščilo ob občinskem prazniku

Spoštovane občanke in občani, ob prazniku Občine Lukovica, 4. septembra, vam iskreno čestitam. Srebrni jubilej, ki ga obeležujemo letos, naj nas opogumlja za nove korake, da bomo ponosni nasledniki pisatelja in politika Janka Kersnika, ki je v 19. stoletju utemeljil našo upravno družbeno skupnost. Zaradi posebnih razmer letošnje slovesnosti ne bomo mogli praznovati skupaj. Tako vas vabimo, da obeležitev praznika spremljate preko spletne povezave, in sicer na spletni strani Občine Lukovica www.lukovica.si, v **petek, 4. septembra 2020, ob 19. uri**.

ŽUPANJA MAG. OLGA VRANKAR S ČLANI OBČINSKEGA SVETA
IN SODELAVCI OBČINSKE UPRAVE

Priveditve ob občinskem prazniku

Sobota, 22. 8. 2020, med 14. in 19. uro: Vransko – AMZS Center varne vožnje

AMD Lukovica: Dirka za državno prvenstvo in rekreativno tekmovanje v TRIALU

Opomba: Priveditev bo potekala brez gledalcev

Nedelja, 23. 8. 2020, med 12.00 in 19.00 uro – AMZS Center varne vožnje

AMD Lukovica: Velika nagrada Lukovice – Starodobniki in Državno prvenstvo za kategorije mini moto, super moto in skuter

Opomba: Priveditev bo potekala brez gledalcev

Sobota, 29. 8. 2020, od 7.30 do 8. ure: križišče pred Vrtcem Medo

AMZS in AMD Lukovica: »Še 365 dni« Akcija AMZS in AMD Lukovica

Petek, 4. 9. 2020, ob 19.00 uri: Dvorana Janka Kersnika Lukovica

Občina Lukovica: Počastitev občinskega praznika
Opomba: Predvajano bo v živo na spletni strani Občine Lukovica www.lukovica.si

Sobota, 5. 9. 2020, ob 16. uri: Avto Kveder Lukovica
AMD Lukovica: Avto slalom

Sobota, 5. 9. 2020, ob 17. uri: Vrba – zemljišče ob avtocesti

Avto moto društvo Lukovica, Moto klub Rokovnjači - Piknik za vse simpatizerje moto kluba z družabnimi igrami, dobro glasbo in ugodno ponudbo

Nedelja, 6. 9. 2020, ob 10. uri: Blagovica

Planinsko društvo Blagovica: Pohod, pohod za mlade in kolesarjenje proti Špilku

Sobota, 12. 9. 2020, ob 8. uri: Prevoje pri Šentvidu, Španov bajer

Ribiško društvo Črni Graben: Ribiška tekma za pokal Občine Lukovica

Nedelja, 13. 9. 2020, ob 8. uri: Lovska koča »Čevca«

Lovska družina Lukovica – Med družinsko strelsko tekmovanje za pokal Občine Lukovica, ekipno strelsko tekmovanje in lovski kombinaciji

Sobota, 12. 9. 2020, ob 17. uri: Brdo pri Lukovici – Rokovnjaški gozdček

Čebelarstva zveza Slovenije – Korak zase, korak za sladkorčke – zaključek pohoda za sladkorčke in dobrodelni koncert za sladkorčke

Petek, 18. 9. 2020, ob 18. uri: Brunarica v Rafolčah

Šahovsko društvo Črni Graben v sodelovanju s športnim turističnim društvom Rafolče: Odprti šahovskih turnir ob občinskem prazniku

Sobota, 19. 9. 2020, od 7. do 16. ure: Gradiško jezero

Nogometni klub Črni graben: Tekma z vlečnimi psi

Sobota, 19. 9. 2020, ob 10. uri: Trnjava

Športno konjeniško društvo Bregar: Marjanov memorial s turnirjem v malem nogometu

Nedelja, 20. 9. 2020, od 8. do 16. ure: Gradiško jezero

Turistično društvo Gradišče: 17. tradicionalni tek okoli Gradiškega jezera

Petek, 25. 9. 2020 in sobota, 26. 9. 2020, začetek ob 6. uri, pred stavbo Občine Lukovica

Občina Lukovica v sodelovanju s Turistično športnim društvom Korenina: Pohod po meji občine v znamenju 25-letnice Občine Lukovica.

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemo vsa gospodinjstva občine Lukovica; začasni odgovorni urednik: Iztok Obreza, uredniški odbor: Gregor Berlec, Andreja Čokl, Drago Juteršek in Petra Pavlič; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, t: 01/729 63 00, jezikovni pregled: Anja Andrejka; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglašnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Članki v rubriki pisma bralcev in politika niso lektorirani. Na naslovnici: Ajda, foto: Katka Bohinc.

Posebno leto 2020

Spoštovane občanke in občani,

letošnje leto je v vseh pogledih posebno. Zaznamovala ga je svetovna pandemija, tudi Slovenija se, kot kaže, še ne bo izvila iz njenih krempljev. Naša občina je sicer med tistimi, ki jih število okuženih ni preveč zaznamovalo in to kaže na našo skupno odgovornost. Najprej do sebe in bližnjih, potem do okolice in družbe, s katero pišemo skupno zgodbo.

Tudi narava nam vse bolj kaže zobe in nam skuša dopovedati, da človek ne more biti sveta vladar. Skoraj vsakodnevna neurja s točo, poplave in druge naravne katastrofe niso več le bežen opomin, ampak rdeči alarm, da se naš planet spreminja s svetlobno hitrostjo, medtem ko človek še vedno išče le najlažje poti do izkoriščanja naravnih dobrin, pri čemer največkrat šteje le materialna korist.

Občani naše občine smo imeli doslej pravzaprav srečo, saj je huda ura pustošila v bližnji okolici in nas največkrat obšla. Pa vendar smo imeli kar nekaj klincev na pomoč, na katera so se naša prostovoljna gasilska društva odzvala profesionalno in požrtvovalno in tako kot vedno, preprečila večjo materialno škodo. Na tem mestu torej hvala vsem našim gasilcem za nesebično pomoč, ki jo zagotavljate našim občanom in občanom sosednjih občin, kadar je klic stiske največji.

Dobro zgodbo piše tudi Čebelarska zveza Slovenije, ki letos organizira pohod za sladkorčke – otroke s sladkorno boleznijo, ki nekatere lahko zaznamuje za celo življenje. Pohod bo 12. septembra in bo razveselil številne pohodnike, ki bodo združili prijetno s koristnim in z zbranimi finančnimi sredstvi pomagali našim najmlajšim sladkornim bolnikom. Ne pozabite pa na naš 3. jesenski pohod po meji občine Lukovica, ki bo letos potekal 25. in 26. septembra v znamenju 25-letnice Občine Lukovica. Upam, da se nam boste pridružili v čim večjem številu, da skupaj prehodimo našo prelepo občino.

Srčno upam, da bodo naši šolarji prvega septembra prestopili šolski prag, se družili in srkali znanje skupaj z učitelji. Tako bodo šole spet polne, a upoštevati bo treba priporočila NIJZ-ja.

V poletnih mesecih smo na občini nadaljevali z deli, ki bodo naša prioriteta tudi jeseni:

Razširitev OŠ Brdo - II. faza:

Projektna dokumentacija za preureditev stare telovadnice v učilnice je izdelana na nivoju idejne zasnove. V fazi je pridobivanje projektnih pogojev, na osnovi katerih bo pridobljeno gradbeno dovoljenje.

Društveni dom Krašnja:

Gradnja objekta je zaključena in pridobljeno uporabno dovoljenje.

Gasilski dom Blagovica:

Objekt je gradbeno zaključen, v teku je postopek za pridobitev uporabnega dovoljenja.

Obnova vodovoda Prevoje – Vrba (I. in II. faza):

Gradnjo 2. faze vodovoda Prevoje – Vrba smo načrtovali v poletnih mesecih, vendar je situacija z epidemijo povzročila določene časovne zamike tudi pri gradnji oziroma pripravi objektov za gradnjo. Z gradnjo vodovoda načrtujemo začeti v začetku septembra 2020 in jo zaključiti v mesecu in pol.

Komunalna oprema - obnova vodovodnega sistema:

Z upravljalcem vodovoda JKP Prodrik d.o.o. je bila sklenjena pogodba o vodenju investicije za izvedbo obnovo krmilne, strojne in elektro opreme na vodohranu Zlato Polje, na črpališču Trnjava in na hidroforni postaji Trnjava. V teku so razpisi za opremo v posameznih objektih. Dela bodo predvidoma zaključena septembra oziroma oktobra 2020.

Kanalizacija Zaboršt:

Tudi gradnja kanalizacije v Zaborštu se je zaradi epidemije zamaknila. Z gradnjo bomo pričeli v mesecu septembru 2020 in jo dokončali v dveh mesecih.

Obnova dela ceste Brdo – Zlato Polje:

S pripravljalnimi deli za obnovo dela ceste na odseku pred križiščem za naselje Preserje pri Zlatem Polju iz smeri Lukovica, v dolžini približno 370 m, bomo pričeli koncem meseca avgusta 2020. Zaradi zahtevnosti gradnje in varnosti tako gradbišča, kot udeležencev v prometu, bo za čas gradnje na tem delu cesta popolnoma zaprta. Obvoz bo potekal preko naselij Straža in Dupeljne. Obnova bo trajala predvidoma dva meseca.

Dostopna cesta in pešpot pri poslovilnem objektu Blagovica:

V teh dneh se zaključuje ureditev dovozne poti in pešpoti, kot del zunanje ureditve okolice poslovilnega objekta v Blagovici.

Bliža se praznik Občine Lukovica, ki bo letos zaokrožila svoj srebrni jubilej. Tudi zato je letošnje leto posebno leto, ki pa ga bomo zaradi zaščitnih ukrepov pred virusom primorani praznovati drugače. V dvorani KD Janka Kersnika v Lukovici bomo pripravili posebno slovesnost, ki jo boste, spoštovani občani, lahko spremljali preko spletne povezave.

Ne glede na to pa moramo praznovati ponosno in z veseljem. Moramo pokazati hvaležnost za vse, kar so številni posamezniki storili pred nami, da imamo danes spet svojo občino. V 25 letih je bilo veliko narejenega, dolžni smo nadaljevati delo naših prednikov. Pred nami je kar nekaj izzivov, ki pa jih bomo s skupnimi močmi tudi uresničili. Kot županja ponavljam svojo obljubo, da bom vse napore usmerjala ne le v iskanje denarja za odplačilo starih grehov, ampak tudi za nekatere nove programe in projekte. O tem pa več v naslednji številki Rokovnjača.

Resnično si želim, da bi tudi mi živeli za naše kraje in dihali z njimi, tako kot nam kažejo naši veliki možje, ki so bili gonilna sila razvoja in kulture v naši dolini in so videli čez domače dvorišče. Da bi znali ohranjati staro in graditi novo. Samo mi bomo dali občini svoj pečat, da nas bodo cenili naslednji rodovi, kakor mi cenimo svoje prednike.

Občani smo svoj praznik prvič obeležili leta 1998, ko je občinski svet sprejel Odlok o občinskem prazniku in z datumom 4. septembrom počastil spomin na našo najmočnejšo osebnost, ki je prepoznavno umestila naše Brdo in celo dolino Črnega grabna v slovenski politični in literarni prostor, s svojimi čvrstimi, resničnimi, realističnimi in malomeščanskimi podobami njenih ljudi 19. stoletja. To so literarni biseri našega pisatelja, liberalnega deželnega poslanca, graščaka in sodnika Janka Kersnika.

Vsem občanom čestitam in želim ponosno praznovanje.

Vabim vas na

3. jesenski pohod po meji Občine Lukovica

(v znamenju 25-letnice Občine Lukovica)

v petek, 25. septembra 2020 in v soboto, 26. septembra 2020, z zborom ob 6. uri pred občinsko stavbo.

Pohod bo potekal v dveh etapah. Pridružite se nam lahko kadarkoli!

25. september – južna etapa:

Zbor udeležencev bo ob 6. uri v Lukovici, od koder nas bo pot vodila v Rafolče in naprej po meji mimo Prevoj, Vrbe, Imovice, Prevalj, Spodnjih Kosez, Preserij pri Lukovici, okoli Gradiškega jezera in na Limbarsko goro, kjer bo malica. Nato bomo pot nadaljevali na Golčaj in od tam do Trojan. Po toplem obroku bo poskrbljeno za prevoz do Lukovice.

26. september – severna etapa:

Zbor udeležencev bo ob 6. uri v Lukovici, od koder se bomo organizirano odpeljali do Trojan. Začetek pohoda s Trojan bo ob 7. uri, od koder bomo krenili preko Prvin in Gaberij do Vrha nad Krašnjo, kjer bo postanek za malico. Pot bomo nadaljevali preko Zlatega Polja, skozi Dupeljne in Rafolče nazaj v Lukovico, kjer bo zaključek pohoda z okrepčilom za vse pohodnike.

Pohodniki, ki bodo sodelovali oba dneva, bodo prejeli spominsko majico in kapo. Tisti, ki se bodo pohoda udeležili le posamezen dan, pa bodo prejeli spominsko majico. Lepo povabljeni na aktivno druženje v naravi.

POHODNIŠKI POZDRAV,
MAG. OLGA VRANKAR, ŽUPANJA

2. pohod Po poteh rokovnjačev

Prijave in dodatne informacije **do 23. 9. 2020:**
TŠD Korenina, bogdan.capuder@gmail.com
Bogdan Capuder 041 318 642

Dacia Sandero ECO-G

Na plinski pogon

že za

9.690€*

ob menjavi staro za novo

- + 5 let jamstva**
- + 3 leta vzdrževanja**
- + 1 leto brezplačnega osnovnega kasko zavarovanja**

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

*Podana maloprodajna cena (MPC) je neobvezujoča priporočena cena in vključuje 22-odstotni DDV in DMV. Cena velja za model Dacia Sandero Essential 1.0 Tce 100 ECO-G in vključuje bonus staro za novo v višini 300 EUR, ki se prizna v primeru nakupa vozila s tovarniško vgrajenim pogonom na plin (vozila ECO-G). **Ob nakupu vozila z Dacia Financiranjem prejmete 5 let jamstva, ki obsega 2 leti tovarniške garancije in podaljšano jamstvo za 3., 4., in 5. leto ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej, brezplačno osnovno kasko zavarovanje za prvo leto ter redno vzdrževanje vozila za 3 leta oziroma 60.000 km, karkoli se zgodi prej. Pogoj za pridobitev omenjenih ugodnosti je obnova avtomobilskega zavarovanja v naslednjem letu preko Dacia Financiranja. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si.

Poraba pri mešanem ciklu: 4,338-7,668 l/100 km. Emisije CO₂: 114-150 g/km. Emisijska stopnja: EURO6Dt. Emisija NOx: 0,0175-0,0364 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00067-0,00089 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01-0,04. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d. o. o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

Dacia priporoča
 dacia.si

Avtohiša REAL

Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

AVTO SET d.o.o.

AVTO SET-SETNIKAR d. o. o.
Dragomelj 26, Domžale

Počastitev dneva državnosti

V torek, 23. junija 2020, smo v Občini Lukovica počastili praznik dneva državnosti. Praznovanje, ki je v preteklih letih sovpadalo s prireditvijo ob zaključku šolskega leta, je letos zaradi epidemije Corona virusa potekalo nekoliko drugače, a vendar nič manj slovesno.

Veterani vojne za Slovenijo so v sodelovanju z veterani Maneverske strukture narodne zaščite in veteranov vojne za Slovenijo, veteranov okoliških združenj, veteranov Združenja Sever in ostalih domačih praporščakov slovesno dvignili zastavo ob pomniku Lokvanj na Mali Lašni. S tem simbolnim dejanjem so se spomnili 30 letnice nastanka tajne organizacije Maneverske strukture narodne zaščite, ki je imela velik pomen za osamosvojitve Slovenije.

Slovesnemu dvigu zastave na Mali Lašni je sledilo osrednje praznovanje na trgu v Lukovici. Vabilu na praznovanje so se odzvali številni veterani Maneverske strukture narodne zaščite in veterani vojne za Slovenijo, veterani Združenja Sever, častna straža OZSČ, Janez Gregorič, predsednik Pokrajinskega odbora veteranov vojne za Slovenijo – Ljubljana z okolico, Maksimiljan Karba, koordinator združenja Sever za območje Domžal, Milan Obreza, predsednik Društva upokojencev Ministrstva za obrambo, nadporočnik Miran Stopar, član predsedstva slovenskih častnikov in koordinator za osrednjo slovensko regijo zveze slovenskih častnikov, major Milan Narat, predsednik OZSČ Domžale, Bojan Končan, nekdanji podpredsednik pokrajinskega odbora Ministrstva za notranje zadeve, dr. Anja Podlesnik Fetih, ravnateljica OŠ janka Kersnika Brdo, Cveta Rošer, vodja VVE Medo, svetnice in svetniki Občine Lukovica ter ostali predstavniki javnega življenja Občine Lukovica. Nova slovenska zastava je tokrat slovesno zaplapolala na osrednjem trgu v Lukovici. Občina Lukovica je namreč letos namestila nov masiven drog za zastave, ki bo še veliko let služil svojemu namenu.

Slavnostna govornica županja mag. Olga Vrankar se je v svojem nagovoru dotaknila pomena dneva državnosti, dogodkov iz naše bližnje preteklosti, ki so botrovali nastanku samostojne Slovenije, pa tudi naše aktualne situacije, ki jo doživlja Slovenija in ves svet. Svoj govor je zaključila z besedami: »Zdaj si naša država Slovenija. Preživljaš mnoge preizkušnje, nove pasti nevarnih stranpoti, nazadnje si zgledno premagala nevidni neznan virus pandemije. Če se boš še naprej branila z

lepoto svojega naravnega raja lepote pod Triglavom, če se boš branila z ljubeznijo svojih državljanov in z demokratično ureditvijo, boš uspešno in prepoznavno krmarila po razburkanem morju tretjega tisočletja v zavetju Evrope. Ponosno izobesimo slovensko zastavo in si nazdravimo ob največjem državnem prazniku. Ponosni pa moramo biti tudi na tajno organizacijo Maneverske strukture narodne zaščite, ki je delovala na kraju tedanje domžalske občine. Ustanovljena je bila 17. maja 1990, z namenom organiziranja tajnih skladišč za orožje, ki je še ostalo Teritorialni obrambi ter organiziranja tajnih bojnih enot, ki so vodile oborožen odpor in tako zavarovali nastajajočo državo Slovenijo. Prav te enote so bile udarna sila TO v vojni za Slovenijo leta 1991. 28 članov organizacije te Maneverske strukture na območju Upravne enote Domžale je bilo iz Občine Lukovica, med njimi sta bila najbolj aktivna poveljnik jurišnega odreda major Janez Kušar in poveljnik specialne enote za proti diverzantska dejstva nadporočnik Miran Stopar. Leta 2000 je predsednik Republike odlikoval vse pripadnike Ministrstva za notranje zadeve z najvišjim vojaškim odlikovanjem Zlatim častnim znakom svobode Republike Slovenije. Danes ob 30 – letnici pa mi dovolite, da se vam zahvalim tudi jaz v imenu vseh, ki smo želeli imeti svojo domovino. Slovenija srečno.«

Kratkemu kulturnemu programu, v katerem so sodelovali: Godba Lukovica, Mešani pevski zbor Šentviški zvon z zborovodjema Špelo in Matevžom Kinkom, harmonikaš Žiga Svetlin, je sledilo še eno simbolno dejanje. Prapor Območnega združenja Slovenskih častnikov je dobil novo podobo. Občina Lukovica je pristopila k nakupu novega traku, ki sta ga slovesno pripela Milan Narat, predsednik OZSČ Domžale in mag. Olga Vrankar, županja Občine Lukovica. Prav je, da s takimi simbolnimi dejanji ozavestimo pomen državnega praznika in pustimo pečat našim zanamcem.

BESEDILO: OBČINSKA UPRAVA, FOTO: DOMŽALEC.SI

Povabilo k sodelovanju pri dogodku

»Dobrodošli v Domžalah – Občina Lukovica se predstavi«

Občina Lukovica se bo letos, v kolikor bodo razmere to dopuščale, že četrty zapored predstavila na dogodku »Dobrodošli v Domžalah – Občina Lukovica se predstavi«.

V lanskem letu je dogodek skupaj soustvarilo preko 130 nastopajočih in številni lokalni ponudniki na stojnicah. Letošnji dogodek, ki ga bomo pripravili skupaj z domžalsko občino, bo potekal **v soboto, 10. oktobra 2020, med 8. in 13. uro**, na večnamenski ploščadi domžalske tržnice.

Vsa **zainteresirana društva in lokalne ponudnike** vabimo k sodelovanju in vas prosimo za naslednje vhodne informacije:

- v primeru sooblikovanja programa prireditve med 9. in 13. uro: kratek opis, predvideno število nastopajočih, program nastopa, željeno uro nastopa,

- v primeru ponudbe na stojnicah: kratek opis ponudnika/ponudbe, predvideno število oseb, ki bodo na dogodku sodelovale. Število stojnic je omejeno na 12.

Podatke posredujete na elektronski naslov: katka.bohinc@lukovica.si do petka, 11. 9. 2020.

Občina Lukovica bo po prejemu podatkov pripravila skupni program in razpored nastopajočih, o katerem boste sodelujoči tudi obveščeni. Verjamemo, da se bomo skupaj uspešno predstavili in obiskovalcem ponudili dobre doline Črnega grabna.

Cveto Sušnik in Tanja Šubelj, grof in grofica z Dvorca Rus

»Dve dopolnjujoči se energiji v tandemu sta rušilna moč!«

Čeprav smo se dogovorili, da intervju opravimo v troje, je prvi del pogovora potekal le z groficom, Tanjo Šubelj. Grof Cveto Sušnik se nama je pridružil šele proti koncu, saj ima vedno polne roke dela. Njegova avtomehanična delavnica je rešitev za mnoge avtoprevoznike, saj nihče ne popravi tovornjaka tako kot Cveto in njegovi fantje. Tako ga lahko srečate le v dveh opravah: v delavski halji ali v baročnih grofovskih oblačilih. In medtem ko je grof naš občan, domačin, je Tanja v Lukovici aktivna zadnjih dvanajst let. Živi sicer v Šmartnem pri Ljubljani, a poznajo jo marsikje. O njej je Ivan Sivec napisal knjigo *Slepa grofica*, Televizija Slovenija pa posnela dokumentarni film *Grofičino popoldne*. V obeh izvemo, da je Tanja od nekdaj želela biti grofica in živeti v dvorcu. Zdaj s Cvetom živita svoje sanje, ki so se začele v isto smer odvijati pred dobrim desetletjem.

Tanja Šubelj in Cveto Sušnik

Gospa grofica, kaj vas je takrat pripeljalo v naše kraje?

Lukovico sem imela že prej rada, vseč mi je bil Črni graben, Kersnikovo življenje, Jara gospoda, veliko sem brala. Zanimali so me tudi rokovnjači. Tu sem veliko hodila na sprehode, tu smo prodajali kruh, saj imamo doma potujočo pekarno. Za dobre domače jedi sem se večkrat ustavila v Gostilni pri Bevcu in enkrat sem prišla na kosilo s prijateljem, ki je moral še nekaj poslovno urediti s Cvetom. Takrat je bila tu pri Rusu, v Šentvidu pri Lukovici, še gostilna, a mi ni bila všeč. Bilo je temno, vse je padalo name, saj sploh v temnejših prostorih ne vidim ... Potem mi je Cveto predstavil, zakaj je kupil gostilno, kakšne načrte ima s hišo, kaj vse bi lahko tu naredili in to mi je postalo všeč. Potem sem spoznala še Meto Jarc, tudi ona je imela veliko dobrih idej, vseč mi je bila njena energija. Energetsko sva se zelo ujeli, ona je bila bolj tiha, mirna, jaz bolj eksplozivna ... In tako sva skupaj začeli to zgodbo, midve in Cveto. Nastalo je društvo Skrinjca, društvo za ohranjanje in oživljanje kulturne dediščine. Od takrat se je zgodilo ogromno, šli smo skozi različne spremembe, prijatelji so prihajali, odhajali, nekateri so ostali.

Kar nekaj let ste bili zelo aktivni v naši občini, tako v sklopu društva kot sicer, kako so vas in vaše aktivnosti sprejeli domačini?

Nekateri zelo dobro, nekateri z odporom. Odlično smo sodelovali z Marjano Flis Lederer, ki je bila takrat še učiteljica in vodja turističnega krožka na brdski šoli, pa z Vero Beguš iz Krašnje in še z nekaterimi posamezniki. Težava pa je bila, ko smo želeli narediti kaj večjega in vključiti

društva, ki delujejo v lukoviški občini, na primer turistična društva. Vedno znova sem naletela na isto oviro: spor med društvi. Karkoli si želel narediti, povezati več društev v skupno dobro, so takoj začeli govoriti drug čez drugega, kaj je katero društvo naredilo, česa ni naredilo, pa bi moralo itd. Ko sva s Katarino Karlovšek organizirali prvi izlet za novinarje po Črnem grabnu, turistična društva niso bila sposobna stopiti skupaj, vsako bi delalo po svoje, niso zmogli pozabiti starih zamer in vsako zase so društva spala na nekih starih lovorikah.

Zanimivo je, da so na mnogih prireditvah, ki ste jih organizirali, sodelovali ali si jih vsaj ogledali številni obiskovalci iz sosednjih občin, Ljubljane, vseh koncev Slovenije, celo iz zamejstva. Naših občanov pa skoraj ni bilo ...

Tudi Kristus ni naredil čudeža v svoji vasi, je šel drugam (smeh). Prišli pa so ljudje od vsepovsod, drži. Ljudi namreč pritegneš z zgodbo, samo zgodbe vlečejo. Če narediš dobro zgodbo, lahko ta temelji na enem samem kamnu. To sem doživela v Grčiji: vsi smo drveli gledat nek kamen, kljub 40 stopinjam, samo zato, ker so tamkajšnji turistični delavci okoli njega spletili celo zgodbo, ki je ljudi pritegnila. Tu pri nas pa lahko pokažemo precej več, ne le kamnov. Ko bi le vsa občina stopila skupaj, vsa društva, turistični ponudniki ... A tu je treba dodati še nekaj: delo v društvih je prostovoljno, društva nimajo finančnih sredstev. Tempo življenja pa je vse hujši in prostovoljstva je vse manj. Zato je manj aktivnih članov, društva marsikje stagnirajo. Vendar prav na turističnih društvih sloni turistični razvoj, sploh v manj turistično obleganih krajih. V Sloveniji so društva gonilna sila turizma. Črni graben je zlata jama, a ni vam potrebno iskati francoskih zakladov, zaklade ponuja sam po sebi. Samo skupaj bi morali stopiti!

Na domačiji Rus ste stopili skupaj ljudje različnih znanj in energij, kot bi rekli vi ... Tako je nekdanja gostilna kmalu postala Galerija Rus, z društvom Skrinjca ste pripravili veliko zelo različnih prireditev, razstav, predavanj, delavnic, dobrodelnih projektov. V vas pa je ves čas tlela želja po lastnem dvorcu. Zato sta najprej domačijo preimenovala v Dvorec Rus ...

Menim, da vsak dober gospodar stremi k napredku, tudi družina Rus je. Hiša je bila najprej precej manjša, sčasoma so prizidavali in dodajali prostore. In vsi veleposestniki, sploh jara gospoda, so se vedno zgedovali po graščaku. Če ne bi prišla druga svetovna vojna in če Rusi ne bi bili izgnani, bi gotovo sčasoma iz hiše nastal pravi dvorec, to kažejo tudi obstoječi oboki. A vzeto jim je bilo vse, prišla je agrarna reforma, ljudje so rinili skozi okna in skoraj izropali hišo, so mi povedali viri, vse imam posneto.

A svoje grajske sanje sta želela udejaniti v še večji meri, zato sta se začela ozirati po pravem gradu oz. dvorcu širom Slovenije. Našla sta dvorec Štatenberg v Občini Makole blizu Slovenske Bistrice in zadnjih nekaj let vsak prosti trenutek preživela tam. Vanj sta vložila ogromno časa, denarja, dela, ga prenovila, uredila v njem čudovite sobane in poskrbela, da je obiskovalcev vse več ... Po približno petih letih delovanja tam pa sta moči spet usmerila v Lukovico. Zakaj?

Dvorec Štatenberg sva v nekaj letih s pomočjo prijateljev in podjetja Impol, ki je lastnik dvorca, res lepo uredila, postal je zelo privlačna točka za obiskovalce, skozi vse leto se tam odvijajo poroke ... V njegovo delovanje so se bolj vključili tudi domačini, dvorec »živi sam«, tudi takrat, ko nisva prisotna. Rusova hiša v Lukovici pa je v tem času začela propadati – če človek v neki hiši ne živi, hiša propada bolj hitro, kot bi, če bi v njej živeli. In ko imaš drugje vse urejeno in »popedenano«, kot midva na Štatenbergu, obenem pa ti propada hiša na domačem dvorišču, je čas za ukrepanje. Veliko hodiva naokoli in ljudem vedno poveva tako za dvorec Štatenberg kot za Dvorec Rus, povabiva jih na

Grof in grofica pred potujočim dvorcem

obe lokaciji. Zato vsekakor ne smeva dovoliti, da bi pri Rusu pa propadalo! Okna so bila zanič, okenski okvirji so padali dol, v hiši so se začele rediti miši ... Zato sva se odločila, da z najmanj poškodbami in najnižjimi stroški hišo v Šentvidu preurediva. Ker ima status kulturnega spomenika lokalnega pomena, sva morala na kranjski enoti Zavoda za varstvo kulturne dediščine najprej dobiti vsa dovoljenja, k sreči s tem ni bilo težav, saj nisva želela veliko spremeniti. Želela pa sva ustvariti zgodbo, s katero bi se Dvorec Rus sam preživel. Če je hiša živela več kot 320 let, mora še naprej, škoda bi jo bilo pustiti, da propade, propadlih stavb je v Lukovici že dovolj. Zato smo v času epidemije novega koronavirusa s Cvetom in tremi prijateljicami – hvala Bogu za korono, da so bile doma (smeh) – zavihali rokave, prebelili, zamenjali okna, preuredili vse sobe, nasadili rože ... In zdaj lahko v Dvorcu Rus že prespite, nudimo štiri razkošne sobe oz. suite, opremljene z lepo obnovljenim starim pohištvom v različnih slogih.

Zakaj prav prenočišča?

Pogovarjala sem sem z mnogimi ljudmi, ki so me, ko sem jim opisovala Dvorec Rus, spraševali, če je tu možno tudi prespati. Ko sva govorila z ekipo Gostilne pri Čebelici, sva ugotovila, da imajo premalo sob. Glavna »brca« pa je bil pogovor z enim od članov viteškega reda, katerega članica sem, ki mi je zaupal, da želi k nam pripeljati svoje poslovne partnerje, saj ti ne marajo biti v hotelu. Iskal je hišo, kjer bi lahko nastanil ljudi za dva, tri tedne. V pogovoru s priznanim violinistko Ingo Ulokina sem potem še izvedela, da glasbeniki ne smejo vaditi v hotelih, tu pri nas bodo lahko. Imamo tudi dva klavirja. Prav tako gredo starejši ljudje z višjimi prihodki v tujini radi za celo poletje ali jesen živeti nekam drugam in v najem vzamejo tako hišo v celoti. Dva ali trije pari, kolesarji, se sprehajajo. Vse to mi je dalo misliti in z grofom sva se odločila, da nekdanja gostilna postane majhen butični hotel za vse, ki cenijo preteklost, ki se obdani s starim pohištvom dobro počutijo. Glavni namen pa je tako ali tako, da hiša živi, da ne propada. In da se sama preživi.

Kaj vse torej ponujate gostom? Ne gre za običajne sobe ali apartmaje.

Gostom so na voljo tri suite (poimenovane Josephine, Emilia in Antonietta), ki poleg spalnice in zasebne kopalnice nudijo še dnevni prostor, knjižnico, celo glasbeni kotichek. Četrta enota je dvoposteljna soba, nosi ime Grof in grofica. Skupne so kuhinja (imenovana Joži po gospe Križman, ki je bila vedno duša naše kuhinje), jedilnica, ki je tudi neke vrste družabni kotichek, kjer si bodo gosti lahko sami pripravili hrano, pa sprejemnica s pianinom, tudi ta je namenjena družanju. Kmalu pride še finska savna, izposojali bomo kolesa, gostje bodo lahko ribarili, jahali konje v bližini ... Urejamo tudi okolico dvorca, ob ribniku načrtujemo nekakšno »mini plažo« z ležalniki za počitek ali branje ...

Ciljate zlasti na tujce?

Res je, predvsem računamo na tujce, čeprav bomo zelo veseli tudi Slovencev. In na take, ki bodo tu dlje časa. Za družine z majhnimi otroki suite zaradi starinskega pohištva niso najbolj primerne. Promovirali

se bomo prek spletnega portala Booking, imamo tudi novo spletno stran (www.dvorec-rus.si), kjer si lahko naše suite ogledate. Sicer pa, dobrodošli so vsi, ki jih zanima zgodovina in bi radi prespali ali celo začasno bivali v sobi, ki ni podobna običajni hotelski. Poleg tega želimo, da tujci in Slovenci iz drugih koncev naše države spoznajo te kraje in njihove zgodbe, zato se bomo potrudili, da bomo gostom čim bolj predstavili okolico. Toliko imamo, težko našteješ vse zgodbe, pa na tako majhnem območju. Marsikje se trudijo in iščejo nekaj, kar lahko opišejo in »prodajo«, tu pa je toliko zanimivih tem – rokovnjači, furmanstvo, čebelarstvo, slamninarstvo, Kersnik, cerkvice z zanimivo zgodovino, pohodništvo, kolesarski izleti, Gradiško jezero ... Ogromno imamo, je pa res, da marsičesa ne znamo izkoristiti. Primer tega so na primer jezero, čebelarski dom, kolesarske poti, severni del Atransa ... Še domačini ne vedo recimo za bronasti kip Marka Avrelija, ki je bil najden na Učaku. Niti vsi občinski svetniki tega ne vedo. Ali pa za obelisk na Učaku, ki je bil postavljen ob 200-letnici napada rokovnjačev na Francoze, še za Frana Milčinskega in njegovo spominsko tablo marsikdo ne ve. Zgodb je torej dovolj, samo predstaviti jih moramo znati.

Glede na slišano ste neke vrste ambasadorka, promotorka naše občine in njene bogate preteklosti, čeprav niste od tu in tudi nikoli niste živeli v Lukovici.

Drži. Meni je preprosto všeč zgodba Črnega grabna. Tudi ko smo govorili, kaj narediti s to stavbo ... Gostiln je že precej okoli, pa životarijo, poleg tega bi bilo treba ob ponovni vzpostavitvi gostilne tudi prostorsko hišo precej spremeniti. To se mi je zdelo nesmiselno. Razmišljala sem, kako uporabiti staro pohištvo, ki ga Cveto že dolgo zbira, pa zgodbo Rusov, kako to dvoje povezati. In neke noči sem se domislila: bilo je pet bratov, torej lahko vklopimo pet obdobj in uporabimo pet slogov pohištva. Zavedam se, da moramo imeti in znati prodati zanimivo zgodbo. In vsak od bratov je povezan z našo »hotelsko« zgodbo. Josip Rus je bil gostilničar, zato v dvorcu najdete gostilniško omaro. Mavricij Rus je bil zdravilec in ima svojo omaro v eni od sob ... Tu je bila nekoč tudi znana tobačnica, v kateri so prodajali po kosih, torej en »čik«. Imamo tudi sef, saj je bila tu sposojevalnica denarja, in družabni kotichek. Tu je bila namreč igralnica, v katero je hodil sam Kersnik. Tu je bilo zakartanih veliko kmetij. Vse te podatke sem dobila iz pogovorov z gospodom Naratom, gospo Majdo Pavlič, pa s Kersnikovim »Tacom« ... Gostilniško opremo v kuhinji smo vrgli ven, prostor je takoj postal bolj svetel in dobil boljšo energijo. Tako smo stavbi naredili najmanj škode, saj nismo nič podrli, razbili, prezidali, samo preuredili smo obstoječe prostore v spalnice. Dodali smo pohištvo in ustvarili še eno zgodbo, zgodbo štiri-rih grofic. Vse to počnemo v čast njim ter v čast Rusom. Družina Rus je moja posebna zgodba, njim je vse posvečeno, pohištvo, zgodba ...

Kako so se potem v zgodbi našle grofice?

Ker sama pravim, da morata biti v življenju vedno prisotni moška in ženska energija. Tudi pozitivna in negativna energija, vedno oba pola. Pet bratov Rus je ustvarilo to, kar smo poznali, štiri grofice pa smo potem ustvarile današnjo zgodbo, s pomočjo grofa, seveda. Ko govorim o groficah, mislim prijateljice, ki so nama pomagale urediti dvorec in ki z nama potujejo tudi po Sloveniji in širijo zgodbi Dvorca Štatenberg in Dvorca Rus. To so Maja Hribar, imenovana tudi grofica Josephine, Metka Debevec (grofica Emilia) in Alenka Klešnik (grofica Antonietta). Po njih

Spalnica v suiti Josephine

Pepelkina pravljicična bela kočija, primerna predvsem za poroke

so imenovane suite, dvoposteljna soba pa po nama kar Grof in grofica. Pa še Tamaro Tišlarič moram omeniti, ki je oskrbnica Dvorca Rus. Petim bratom Rus smo torej namenili sloge pohištva, Rusov kotiček, »banko«, vsepovsod je nekaj Rusovega. Hkrati pa smo v današnjem času grofice in grof vse to združili, dopolnili in tako naredili novo zgodbo.

Vsi, ki se vozimo skozi Šentvid, morda vseh teh sprememb v notranjosti dvorca niti nismo opazili, je pa gotovo nemogoče spregledati impresiven vozni park pred dvorcem: starodobniki različnih znamk, od malih pisanih Piaggiovih trikolesnikov, bolj znanih pod imenom Ape, do pravega londonskega taksija in najnovejše pridobitve – roznate limuzine, dolge kar devet metrov.

Nekateri od avtomobilov so namenjeni temu, da jih bomo posojali gostom. S taksijem jih gremo na primer lahko iskat na letališče, roza limuzino pa bo moč najeti. Imenujemo jo Ljubezen v avtu, z njo pa želimo spodbuditi moške, ki so vse premalo romantični, da bi svoje boljše polovice povabili na romantično vožnjo. Primerna je tudi za deklščine, vožnjo na maturantski ples in še kaj. Za bolj »klasično romantične« imamo na voljo dve kočiji (brez konjev, saj vozita na elektriko). Prva je Pepelkina, čudovito pravljicična in bele barve, zelo radi jo na primer najamejo za poroke. Druga je črno-zlata, v stilu carske Rusije, zelo primerna tudi za prevoz jare gospode (smeh). Obe lahko najamete skupaj z voznikom »modre krvi« in v primerni opravi. Pa potujočega dvorca ne smeva pozabiti! Ker vsakdo ne more ali ne utegne priti do Štatenberga ali Lukovice, smo kupili star avtobus, ga od zunaj »preoblekli« v podobo Kersnikovega gradu na Brdu, notranjost pa opremili kot pravi dvorec. Z njim se lahko nekam odpeljemo, ga postavimo na primeren prostor, pred njim pogrnemo preproge, razstavimo nekaj pohištva in že uživamo v improviziranem dvornem življenju. Mimoidoči se nam lahko pridružijo in si ogledajo notranjost dvorca na kolesih. Seveda tudi tu ne gre brez primerne dvorne oprave oz. oblačilnega videza, ki nas popelje v preteklost, za kar poskrbimo grofice in grof.

Prav ta vajina oprava je poleg vozil tista, ki vzbuja precej začudenja ...

Grof in grofice na dvorišču Dvorca Rus

Vrsto let se z grofom že »preoblačiva v preteklost«, včasih sva Prešeren in Jelovškova Ana, spet drugič navdušujeva v baročnih oblekah, pa tudi v rockabilly obdobje naju potegne občasno. Predvsem v grofovski opravi naju je spoznal že velik del Slovenije, redno naju vabijo tudi v Opatijo, kjer z groficami sodelujemo pri ponazoritvi obdobja največjega razcveta Opatije, ko so tam dopustovale kronane glave Avstro-Ogrske. Tudi na drugih dogodkih radi sodelujemo, vabil je vsako leto veliko, letos je žal zaradi epidemije marsikaj odpadlo. Sama se zdaj manjkrat preoblečem, saj sem ta del življenja in nošenja krinolin že doživela, zdaj imam drugo vizijo. Svoje obleke sem podarila violinistki Ingi Ulokini. Cveto se še obleče, jaz pa to zdaj prepuščam drugim, to morajo »odživeti« še ostali. Ostajam pa grofica in to tudi vedno bom.

Letos ste skupaj z Majo Hribar oz. grofico Josephine postali tudi del viteškega reda templjarjev v Sloveniji (Ordo Supremus Militaris Templi Hierosolymitani), sliši se precej skrivnostno ...

Del tega reda sva že nekaj časa, bili sva postulantki, letos sva napredovali v oprodi. Do viteškega naziva (oz. naziva dame za ženske) je še dolga pot. Pritegnile so me njihove vrednote, ogromno delajo na humanitarnem področju ... Spoznala sem veliko zanimivih ljudi, o samem redu pa marsikdaj kroži napačno mnenje. Predvsem zato, ker ga ljudje slabo poznajo. Sicer pa je vedno tako, ljudje si prevečkrat ustvarijo mnenje o nekem ali nečem zgolj na podlagi prvega vtisa ali govorici. Tudi o meni se je in se še veliko govori, nekateri imajo naju z grofom za malo čudna, posebna, drugi za popolnoma zmešana. A se nisem nikoli preveč obremenjevala s tem, tudi v moji domači vasi vam bo deset ljudi povedalo deset različnih mnenj o meni in mojem početju. Res se ne obremenjujem s tem, kaj si mislijo ljudje, ali nas imajo za maškare ali kaj drugega. Pomembna je energija, ki jo oddajaš. Vem, da sem dosegla veliko, na predstavitvi Sivčeve knjige o mojem življenju so bili številni znani in uspešni Slovenci, politiki (različnih političnih opcij), glasbeniki, umetniki ... In moji prijatelji, družina, sosedi, vseh sem bila vesela! Da lahko počneš vse to, kar počnem jaz, moraš imeti prijatelje, razumeva-jočo družino ...

Le tisti, ki so vam bolj blizu, poznajo tudi vašo bolezen. Retinitis pigmentosa je huda dedna bolezen oči, zaradi katere ljudje sprva slabo vidijo ponoči, nato se jim vidno polje zmanjša v t. i. tunelski vid, z napredovanjem bolezni pa lahko človek sčasoma popolnoma oslepi. Pravega zdravlila zanjo ni, vi ste dali čez že več različnih stopenj, od delne do popolne slepote, zdaj vidite le odstotek vidnega polja. A moram reči, da to zelo dobro »skrivate«.

Ja, ljudje ne verjamejo, da ne vidim, ker ne nosim črnih očal in ker moje oči ne izgledajo »mrtve«. Del tudi vidim, približno en odstotek vidnega polja, kot bi gledala skozi slamico, lahko celo berem ... Težko je to razumeti, tudi zato smo letos skupaj s prijatelji ustanovili društvo Svetloba, društvo obolelih z redkimi boleznimi oči. Moja bolezen je tako nerazumljiva, morda jo res razumejo le moj zdravnik, dr. Marko Hawlina, in še dva zdravnika. Ker se nisem hotela vdati in priznati, da sem slabovidna ali slepa, sem doživela mnogo udarcev. Vidim, pa ne vidim ... Zakaj bi morala vsem ljudem razlagati, kako je z mojo boleznijo? Ko smo v društvu, ki ga podpira tudi ljubljanska Očesna klinika, posneli prve promocijske filmčke o tej bolezni, o njej so govorili omenjeni zdravniki, sem rekla: »Hvala, da ste vse to povedali. Če bi sama vse to vedela pred

Dnevni prostor v suiti Emilia

Knjižnica v suiti Josephine

tridesetimi leti, bi mi bilo prihranjeno 300.000 evrov.« Toliko sem dala za zdravljenje, da bi videla. Vseh vrst pigmentov je 543, 146 nas ima v Sloveniji to recesivno obliko, kot je moja. Ljudje me tudi zaradi te bolezn radi »opravljajo«, ker večkrat držim različne ljudi (tudi moške) pod roko, da se kam ne zaletim.

Med pogovorom o Tanjini bolezni se nama pridruži še Cveto, grof. Pogovor se spet vrne k novi vlogi Dvorca Rus.

Cveto: Ideja za sobe je Tanjina, so pa tu bila že nekoč prenočišča. V 20. letih 20. stoletja, pa potem po vojni ... Takrat je bilo precej uničeno. V zadnjih nekaj mesecih smo trdno delali, bil je čas »korone«, ki je bila za nas pravzaprav skoraj dobrodošla. Grofice doma niso dolgo zdržale in so prišle pomagat. Le električarja sem naročil, ostalo pa so vse naredila dekleta. Naučil sem jih številnih hišnih opravil, pleskale so, čistile, nosile ven odvečne kose, sestavljale pohištvo ...

Tanja: In »špohtljale«, barvale okna ... Cveto nam pravi Amazonke! (smeh)
Cveto: Ja, marsičesa so se naučile. Več, kot znaš, bolj si uspešen, tudi pri svojem poklicu in sicer v življenju. Ozko usmerjeni mislijo, da so pojedli modrost vsega sveta, pa je resnica daleč od tega. Dodobra smo spremeniili kuhinjo, prej je bila to »industrija«. Dolgo sem iskal izgovore, da bi kaj iz gostilne obdržal, saj sem za to pohištvo in gostinsko opremo pri nakupu hiše plačal posebej. Prav mora me je tlačila, nisem želel tega metati ven. A ko so me le prepričale, smo ven odnesli vse do zadnjega žeblja. In na novo opremili s pohištvom, ki ga kupujem pri poznavalcih v Italiji in pri nas ... Tega starega pohištva je v tujini kar precej. Aristokrati umirajo, dedičev pa ne zanima, saj je pohištvo, kristal, lestenice treba čistiti. Zato staro opremo prodajo starinarjem in hiše opremijo minimalistično. Najboljši kosi žal potujejo v Ameriko, celi kontejnerji pohištva gredo čez lužo ... Mi imamo slabše, bolj revne kose, a za naše razmere še vedno dobre. Beneški slog pohištva seveda kupujem v Italiji, altdeutsch stil v Nemčiji prek eBay, večkrat v Slovenijo pride tudi starinar iz Bruslja in kose prodaja v Ljubljani. Začeli smo po malem, obrnili vsak evro ... Ko smo opre-

Spalnica v suiti Emilia

mljali Štatenberg, smo že kupovali cele tovornjake pohištva, cena je bila za cel tovornjak opreme nižja, kot če bi kupovali posamezne kose.

Vendar je dostikrat to pohištvo v slabem stanju, potrebna so številna popravila, čiščenje ...

Cveto: Pri transportu se veliko poškoduje, to je treba popraviti. V mladosti sem nekaj časa delal tudi pri mizarjih, se naučil osnov dela z lesom in to mi zdaj pride prav. Tudi del delavnice sem opremil z mizarским orodjem. Tako je to pohištvo tudi ceneje. Restavradorji so sicer zelo dragi.

Pri vaju vlada odlična kombinacija: grof ima ročne spretnosti, rokodelsko znanje in ljubezen do starega pohištva, grofica pa energijo, ki prepriča, da se nečesa sploh lotita. Bi vsak zase sploh lahko delovala na tak način?

Cveto: Dve energiji v tandemu sta lahko rušilna moč! Sploh če se dopolnjuješ. In potem se pojavi še tretja energija, tista nevidna ... Ko enkrat verjameš v neko zgodbo, ti stvari same prihajajo naproti. Stvari, ki so se včasih zdele misija nemogoče, pridejo same od sebe, samo verjeti moraš v zgodbo! Če podvomiš, ne gre. Jaz imam zagon bolj kratkotrajn, potem začne malo šepati ...

Tanja: Na svetu sta dve vrsti ljudi: generatorji in manifestorji. Cveto je manifestor, jaz sem generator. In če se najdeta taka dva človeka, je to najboljša kombinacija. Manifestor vidi stvari končane, ko je na 75 odstotkih. On jih ne more speljati do konca, ker že vidi nov projekt. Tudi zdaj pri urejanju dvorca je vmes že našel nov projekt, rožnato limuzino. Ampak ker ga jaz močno držim nazaj, da to pa moramo speljati do konca, še delamo. Sicer je že parkrat vmes želel vse pustiti.

Cveto: Včasih mislim, da sem temu načrtu namenil že dovolj, celo preveč časa.

Tanja: Ja, potrebuje generatorja, ki ga potegne naprej. Pri meni je pa težava v tem, da sem odličen generator, a žal ne vidim, ne dovolj dobro. Vse bi lahko sama potegnila naprej, a žal ne gre. Poleg pigmentoze sem prebolela kožnega raka, imam težave z ledvicami, saj imam samo eno, pa še ta dela težave in proizvaja preveč beljakovin. Večkrat moram v laboratorij in zato sem v zaostanku ... A po drugi strani, tu mi je tudi Cveto odprl oči, če bi bila zdrava, bi bila »ena zoprna baba«, hodila bi v neko dolgočasno službo, po njej prišla domov, kuhala, prala, pospravljala in to bi bilo to. Torej sem več dosegla, ker ne vidim, zaradi tega sem lahko izživela veliko sanj ... Zadnjič so me v društvu Svetloba vprašali, kaj bi dala, da bi spet videla. Ničesar ne bi več dala, prav ničesar, ker niti ne želim več videti. Ne želim »normalnega« življenja, dolgočasne službe, verjetno bi me tudi prestrašilo, kaj vse bi videla na sebi, če bi zdaj kar naenkrat spet dobro videla: podočnjake, zatečene noge, dlake na bradi ... Vse to imam, a jih ne vidim, ni to super? (smeh)

Imata ogromno idej, načrtov, nekatere sta speljala, ene so ostale odprte, morda pozabljene ...

Tanja: Grof vedno reče: »Od tisoč neumnosti mi bo ena gotovo uspela!«
Cveto: Od stotih bo ena gotovo »vžgala«. Brez idej, načrtov, tudi neumnosti, pa ni nič. Moraš delati neumnosti. Seveda ne gre vse vedno po planu, ne udejani se vse, tudi ni vse dobičkonosno. A ljudje bi morali biti zadovoljni že s tem, da zjutraj vstanemo živi in zdravi, to je že lep dosežek. Če pa potem tekem dneva še kaj storiš, še toliko bolje!

Najnovejša pridobitev, rožnata limuzina Ljubezen v avtu

Moje 'solo vandrane' iz Ljubljane do Pirana

Sreča v podobi gospoda Franka in gospe Sonje

Obetal se je vroč julijski petek. Štart tik pred sedmo z Dolgega mostu. Čeprav je bilo v planu vsaj ob šestih, ampak v redu – jutro ni moglo mimo brez mojih vsakodnevnih 'joga vaj' in meni najboljšega možnega zajtrka. Kot vselej iz mešalnika: deci sojinega mleka, domače jabolko, črna granola, 'natur kosmiči', pa ščepec prahu aronije – domnevno 'kraljice jagod'. Paketek kosmičev, ki jih oglašujejo kot 'natur', je pristal še v mojem ogromnem rdečem nahrbtniku. Za jutro, ki sledijo – z mojo lastno 'romarsko' potjo. Ali pa pač z lastnim 'solo vandranjem' iz Ljubljane do Pirana, če želite.

Meni najlepši del poti – Planinsko polje pred Planino. Po Wikipediji je Planinsko polje kraško polje, dolgo 5 km in široko približno 2,5 km. Je najnižje ležeče polje v Notranjskem podolju. Kotanjo na jugu zapirata griča Stari grad (703 m n. v.) in Kali (574 m n. v.), na zahodu Planinska gora (924 m n. v.), na nasprotni strani pa nizke vzpetine ločijo polje od Logaškega ravnika. Na severni strani se dvigajo neizrazite vzpetine Lanskega vrha.

Ko danes pogledam na svojo 3-dnevno pohodniško pot, ki se je začela na Dolgem mostu, zaključila v meni res ljubem Piranu, vključevala pa tudi moje študijsko mesto Koper, je res minila, kot bi mignil. In če me je na začetku še malček zmotilo, ko me je domala vsak, ki sem mu jo omenila, z malce izbuljenimi očmi vprašal: »Ja, a kar sama si šla?!«, se danes na to le nasmehnem. »Ja, kako pa naj bi šla?« si mislim. Saj si vendar solo vandrane ne predstavljam v dvojce ali celo več – koliko več kompromisov bi bilo najbrž potrebnih in po vsej verjetnosti bi to pomenilo tudi manj lastnega 'očiščenja'. Ne, to je bilo le moje 'solo vandrane'! (Če bi to pisala v kak sms, bi dodala še kakšnega nasmejančka.)

Dan 1: Z Dolgega mostu do Postojne

Prvi dan s približno 45 opravljenimi kilometri je zahteval približno enajst ur hoda. Hja, nekaj znanecv je bilo kar presenečenih, da se nisem striktno merila – časa, kilometrov, celo korakov. Ampak moje vandrane pač ni bilo namenjeno temu. Niti ni bilo namenjeno zbiranju kakšnih žigov na romarskih postojankah, na kar sem sicer naletela ob predhodnem pregledovanju poti.

In ja, Slovenija ima res krasne poti, tako da nam prav res ni treba ne-vem-kako daleč na tiste najbolj spromovirane romarske poti, da bi našli sebe. Kakor koli, moja odločitev je bila, da grem čisto po svoje in da nimam na tej moji poti nobenih tistih, da nekaj moram, bodisi doseči neko točko bodisi se nekje 'poštempljati'. Zastavila sem si le cilj, da pridem prvi dan do Postojne, drugi do Kopra in tretji do Pirana, to je pa to. In seveda uredila rezerva-

Šte vedeli, da je bila Planina najpomembnejša furmanska postaja med Ljubljano in Trstom, furmani pa so jo oklicali kar za 'borzo', saj so tamkaj sklepali posle za blago, ki so ga prodali šele v Trstu? O teh časih še danes pričajo mogočne hiše iz tega obdobja s svojimi širokimi napušči, velikimi dvorišči in zdaj praznimi konjskimi hlevi. Vaške gostilne so lahko sprejele tudi do sto furmanov s konji, vozovi in blagom. Seveda me je to spomnilo na lepe domače kraje, kjer je furmanstvo prav tako pustilo svoj pečat.

cije nastanitev, pri čemer sem bila pozorna, da so obetale čisto sobo in mir, saj sem predvidevala, da malo utrujena pa vendarle bom in da se bo posledično prilegel globok spanec (navadno, ko spim zdoma, nimam ravno globokega spanca, zato sem temu še posebej namenila nekaj pozornosti). Prvi dan je bil, skratka, čisto super – minil je sploh, kot bi mignil; del poti z Dolgega mostu do Drenovega griča me je spremljala prijateljica Urška, s katero sva klepetali, saj se že res doooooolgo nisva slišali, skozi Drenov grič, kjer me je pot končno vodila stran od lokalne ceste na makadamsko pešpot, pa sem si občasno pisala z najstarejšo prijateljico Sanelo, ki je bila moja najboljša prijateljica v nižjih razredih osnovne šole. Kako pomenljivo: na to mojo prvo pot 'do same sebe' sta me čisto spontano takole pospremili najstarejša prijateljica, s katero se vidiva ravno enkrat na leto, a je vedno tako, kot da čas vmes sploh ni minil, in prijateljica, ki je v mojem življenju pravzaprav šele zadnjih nekaj let, a ker se lepo ujemava, so najina druženja pogostejša.

Sprehod skozi življenje ...

Morda bi kdo pomislil, da so to neumnosti, ki jih prenašam iz misli zdaj na papir, pa vendar so ravno tovrstne reči tiste, ki dobijo težo na takšnem podvigu. Podobno kot, na primer, misel na fička – prvi avto, ki ga je kupila moja matična družina, ko sem bila še v mali šoli, in za katerim sem jokala, ko smo ga prodali. To misel je, denimo, sprožil nek starodobnik, ki je peljal mimo mene nekje pri Logatcu. Ali pa misel na najlepše počitnice, ki sem jih imela s kolegico Špelo, ko sva pred nekaj leti poleteli v redko komu znano afriško deželo Gvinejo Bissau. Misel na to je sprožil, na primer, pogled na eno posebno hiškico. Ja, takole asociacije na polno zaživijo, s tem pa tudi sprehod po lastnem življenju.

A če se navežem še na samo pot z 'zunanega vidika': Najlepši del poti – vsaj v mojih očeh – me je vodil čez Planinsko polje, torej za Logatcem in tik pred Planino. Bil je to del, posejan s pašniki, kjer so se spokojno pasle krave (In joj, kakšen šok je ena 'pol-tonašica' doživela, ko sem šla mimo, ona pa je zasanjano žvečila listje z drevesa! Jo je ubogo revo kar odneslo z lokacije, tako da je spravila celo čredo v dir! Sem jim opravičljivo pomahala in se podvzvala dalje, kolikor hitro sem pač po že dobršnem delu opravljene poti lahko.) ter dobesedno kričali škržati. A če ne bi bilo njih, ne bi imela edinega video posnetka s celotne poti, ki sem ga delila z mojim Tomažem. No, noben video ali fotografija pa ne moreta zajeti prijetnega vetriča, zaradi katerega mi ni bilo prav nič vroče – četudi sem imela potem kar 'fascinantne' ožganine. Prav tako ni mogoče opisati čudovitega vonja, ki me je spremljal skozi notranjsko-primorske gozdove. Zaradi njega mi niti zadnji kilometri v klanec med Planino in Postojno – tisti, ki ga imajo motoristi domnevno tako radi – niso bili prav nič naporni in ko mi je s svojim potovalnim kombijem ustavila mlada Nemka in mi ponudila prevoz, češ, da je tako vroče, mi jo je bilo težko zavrniti zgolj zaradi njene prijaznosti.

Dan 2: Od Postojne do Kopra

'Dan 2' mi je prinesel srečo. Čisto zares in čisto posebjeno – iz mesa in krvi. Jutro sem začela z zajtrkom brez mojega 'granola miksa s ščepecem kraljice jagod', so pa kljub temu noro teknil tisti 'natur kosmiči', ki sem jih namočila že prejšnji večer. Prav tako sem z lahkoto naredila svoje vsakodnevne joga vaje in zadovoljno ugotovila, da si telo neverjetno hitro opomore, če človek 'le' hodi (in ne teče ali kolesari oz. se bolj fizično peha), pa četudi hodi – no, malo dlje. Iz hotela sem krenila ob 6. uri zjutraj in že takoj mi je pot prekrižal vidno zaspan Postojnčan srednjih let, ki sem ga povprašala, če kaj ve, ali bom lahko prišla peške mimo gradbišča, ki se je kazalo na obzoru sive ceste pred menoj, ali pa bi morala tudi jaz ubrati 'obvoz', kot je to veljalo za vozila. Pa me je najprej vprašal, kam nameravam (verjetno je opazil moj ogromen rdeč nahrbtnik).

»V Koper,« sem odvrnila. On pa: »Na štop?« Jaz: »Ne, peš.« On: »O, Marija! Meni se še na kavo tjakaj na 'pumpo' ne ljubi!« Pa sva šla smeje skupaj do bencinske črpalke – on na kavo, jaz naprej čez nekaj gradbenih lukenj mimo krožišča v delu dalje po sivi cesti. Nekaj kilometrov naprej me je pozdravil spomenik z zapisom, ki ne bi mogel biti bolj na mestu. »Nekoč smo tudi mi hodili po tej poti. Živeli skromno tiho in iskali srečo.« Le kako naj ne bi človek bil hipoma srečen?

Vse poti so prave ... Ene so strme, druge vijugaste, nekatere ravne in morda (pre)dolge, spet druge viharne ali hladne, naslednje morda žgoče in celo boleče, spet tretje preprosto lepe ... Pravzaprav jih je nešteto in nobena ni enaka. A če se človek znajde na točki, ko ugotovi, da je zares v redu sam s sabo, potem si lahko le potrdi: VSE POTI SO PRAVE.

A bil je to zares dolg dan in dolg, dolg sprehod. Po – podobno kot prejšnji dan – kakih enajstih urah hoda, ko sem – proti koncu že zelo počasi – pripešačila do zgornje avtobusne postaje na Črnem Kalu, sem se usedla na pločnik. En razlog je bil, da sem želela preveriti vremensko napoved, ker mi je aplikacija – to mi je pred odhodom naložil moj skrben mož, ki je že vse od četrtega malo 'paničaril', da bodo v soboto popoldne hude nevihte – signalizirala neka opozorila. Vezana na prihajajoče nevihte, seveda. Drugo preverjanje je bilo namenjeno avtobusnim prevozom, saj si res nisem želela zadnjih približno 13 kilometrov prehoditi ob bičanju istrskega neurja in vsega, kar to prinese zraven. To me je še zelo živo spomnilo na hudo neurje, ki naju je s Tomažem leto poprej ujelo med kolesarjenjem po slovenski Istri, tako da sva se vračala dobesedno po reki namesto po gozdni poti, po kateri sva začela takratni kolesarski podvig. No, avtobusa na Črnem Kalu na sobotno popoldne kakopak ni bilo.

Sreča v podobi gospoda Franka in gospe Sonje

Okej, grem naprej, kaj pa naj? Če bo hudo, se pa zatečem nekam pod streho in pokličem taksi, sem obljubila Tomažu po telefonu. Ko sem pripešačila do spodnje avtobusne postaje na Črnem Kalu in se zopet ustavila, da bi popila malo vode z rehidracijskim praškom in pojedla neko vegansko 'boost' ploščico, ki sem jo kupila v Tušu na Kozini, kjer sem imela sicer pravi 'reload' z naravnim sokom, mineralno vodo in oreščki, sem ugotovila, da sem pravkar v doživljanju svoje prve psiho-fizične krize. No, vsaj po mojem se temu tako reče. Nisem je še nikdar doživela; ne med hribovskim polmaratonom, ne med gozdnim kolesarjenjem, skratka nikoli. Tokrat prvič. In to s hojo.

Morda se mi je to videlo, ko sem šla vendarle naprej in med hojo mimo legendarnega Viki burgerja na Črnem Kalu (baje imajo zdaj tudi odlične vegi burgerje, kar sem izvedela malo kasneje), saj sta se iz lokala na poti v svoj avto proti meni obrnila zakonca srednjih let in mi ponudila prevoz do Kopra. Češ, da se bliža huda nevihta. In ker sem si nekaj minutk pred tem na postaji rekla, da bom naslednjemu, ki mi bo ponudil prevoz, rekla samo še: »Ja, lepo prosim!« (edinole, če bi bil že videti malo 'čuden', potem najbrž res ne), sem gospodu Franku in gospe Sonji odvrnila: »JA, LEPO PROSIM!« In ja, tisti dan so mi pred njima še trije vozniki prijazno ponudili prevoz. Prvi je bil delavski kombi in v njem vidno delovna priletna gospoda, ki sta me v kleni primorščini vprašala, če je treba kaj pomagat (pomagat sta izgovorila 'pomahat'). Drugi je bil angleško govoreči turist, ki je pripeljal iz nasprotni smeri, zavrl in me vprašal, če me lahko kam zapelje, pri tem pa pokazal njemu nazaj, torej, da je pripravljen peljati popolno tujko tudi v drugo smer, v katero je bil namenjen. In tretji je bil malo 'razlupan' siv avto, ki je sprva peljal mimo mene, potem pa – morda mu ni dalo miru – ustavil in že dal v vzvratno, ko sem mu začela s palci gor kazati, da sem v redu in mu veselo mahala, naj kar pelje naprej. Voznik me je še z gesto vprašal, če res ne rabim prevoza in ko sem mu še enkrat pokimala in to še podkrepila z obema palcema gor, mi je odmahal ter me pozdravil z vsemi žmigavci.

Kako lepo spoznanje, da so tam zunaj tako prijazni ljudje. In gospa Sonja ter gospod Franko med njimi. Kako dobro se jima je zdelo, ko sem jima povedala, da je Koper moje študijsko mesto. Ugotovili smo tudi, da imamo oboji pasje posvojenčke, ki jih drugi niso marali. Pa da vsi obožujemo najboljši sladoled na svetu – iz Sladoledarne na koprski tržnici. Da je res najboljši, sem si še enkrat potrdila nekaj minutk zatem, ko sta me odločila prav tam. Zelena jabolko z baziliko, banana-višnja, marelica in banana. To so bili okusi, s katerimi sem zaključila soboto. Pa s hudim neurjem, ki je divjalo zunaj. (Hvala, gospod Franko in gospa Sonja!)

Dan 3: Od Kopra do Pirana (pa dvakrat okoli solin!)

Za mano je bila malo manj mirna noč, in sicer zaradi najstnikov, ki so ga žurali skoraj do štirih zjutraj v eni od sosednjih sob. A sem bila očitno kar dobro zdelana, saj vseeno nisem občutila takšnega divjega besa nad njimi kot nek ata, ki je imel očitno vsega dovolj in se je rjoveče spravil na njihova vrata. Kot sem še slišala, je ob obilici kletvic rohnel, da zdaj je pa dovolj in da naj izginejo ven, potem pa me je še za dve urici zmanjkalo. Hja, nisem dobro pogledala, da sem najela sicer prijetno sobico – v hostlu. (Če bi bilo to sms sporočilo, bi bil tukaj 'emojko' z navzdol zavitimimi ustnicami in če bi obstajal 'emojko' s podočnjaki, bi dodala še tega.)

Tudi to jutro sem izvedla raztezne vaje, a sem tokrat izpustila počepe, ki jih sicer malo 'vštulim' med svojo običajno kombinacijo joga vaj. Na svoj najljubši zajtrk (zdaj že veste, 'granola miks s ščepcem kraljice jagod') tudi pomislila nisem, tako so se mi 'usedli' moji natur kosmiči. No, čim sem stopila z mestnih ulic na obalno promenado, ki je bila že obsijana s soncem, je vame zavel najbolj svež morski vetrič, kar sem si ga lahko zaželela. Zraka so bile vesele tudi moje ožuljene noge (žulji so nastali šele drugi dan, ko sem pohodne natikače zamenjala za nogavice in superge), ki sem jih zdaj spet razveselila z natikači. (Če bi le pogruntali pohodniške natikače s podplati, kot jih imajo superge! (Mogoče bi šla potem peš kar do Dalmacije ...))

Od Kopra do Pirana naj ne bi bilo več dolgo; to pot bi sicer z lahkoto tudi pretekla, sem razmišljala. A se mi je očitno 'nekdo' malo posmehnil in mi namenil, da sem praktično dvakrat obhodila soline. Ko sem namreč prišla na sicer krasen strunjanski grič, mi je en smerokaz kazal, da jo lahko uberem po 3-kilometrski poti, ki bi me vodila mimo belega križa na klifu, ali pa jo do Strunjana mahnem po 2-kilometrski asfaltni poti, po kateri še nisem šla. Ko si že tako dolgo peš na poti, ti je pomemben vsak meter, kaj šele kilometer (!), zato sem seveda izbrala drugo opcijo. Ta me je vodila – no, v Strunjan, seveda, ampak vedela sem, da moram priti mimo solin in potem dalje še v en klanček, za njim pa pridem do (ta-da!) mojega cilja. Nak! Ni bilo tako. Ko sem prišla v Strunjan, sem se znašla na koncu solin, morala pa sem priti na drug konec njih. In sem šla. Ko sem prišla do zastavljenega 'solinskega cilja', pa sem naletela na – gradbišče na solinah! Še nikoli nisem videla, da bi imeli na solinah gradbena dela. Če bi se mi to zgodilo prvi dan poti, bi to veliko lažje pogoltnila, tako pa so bili tukaj žulji, ožgana ramena, ki so nosila ogromen rdeč nahrbtnik in pa – roko na srce – zdaj že precej sitne noge. A ni bilo drugega, kot da jo, ob veselo kričočih dopustnikih na strunjanski plaži, mahnem v isto smer, po kateri sem prišla. Na prvi konec solin.

Zadnji delčki poti so mi ostali v le bežnem spominu. Vem, da sem prišla v svoj ljubi Hotel Piran (uf, kako božanske zajtrke imajo! (Moj 'granola miks s ščepcem kraljice jagod' je bil skorajda pozabljen!)), se želela prijaviti, pa so mi rekli, da bo moja soba nared šele ob dveh. Imela sem še dve uri, tako da sem le odložila ogromen rdeč nahrbtnik, se preoblekla v kopalke, sprostita svoje (jah, malček sitnobno) telo v nadvse osvežujoči morski vodi (narava je res enkratna; nobena mišica ni več rabila masaže, ko sem naredila le nekaj plavalnih zamahov), potem pa se nehote trdno zaspala na hotelski plaži, tako da sem si za piko na i 'privoščila' nekaj dodatnih ožganin še po hrbtu in nogah. Klasično dopustovanje s 'svaljkanjem na plaži' ni zame; sem preveč neodgovorna, priznam.

Danes, ko to pišem, ožganin ni več, tudi žulji so že v prvih dveh (morda treh?) dneh izginili, glava pa je očiščena in cilji za naprej jasnejši. Da ne pozabim sreče, ki sem je bila deležna na tem mojem, sicer le 3-dnevem solo vandrangu. Ta itak živi zdaj v meni. Do naslednjega vandranga. (Uganite, kateri 'emojko' bi bil tukaj, če bi bilo to sms sporočilo.)

BESIDILO IN FOTO: ALENKA LENA KLOPČIČ

Cilj.

Kapelica Žalostne Matere Božje v Krašnji

Današnja kapelica Žalostne Matere Božje v Krašnji stoji namesto kapelice pri župnijskem hlevu in je bila blagoslovljena leta 1899, in sicer 1. avgusta. Kapelico so postavili v spomin ob 50-letnici vladanja cesarja Franca Jožefa, na kar nas opozarja tudi napis na njej. Čas in vreme naredita svoje in kapelica je bila v letošnjem letu deležna kar nekaj pozornosti v obliki obnovitvenih del. Veliko lažje je, če je v kraju doma kakšen slikar, kot je Štefan Cerar, ki ve, kako se čopič suče in barva zmeša. In dobremu mojstru ni težko dobiti pomočnikov, ki priskočijo na pomoč, da je delo hitreje opravljeno. Kapelica v središču Krašnje bo kmalu takšna, kot je bila tistega davnega leta. Sijoča, v novih barvah, v ponos krajanov in krajank in obenem ogledalo kraja in prebivalcev v njem.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Ko se fantje na vasi zbero

Kje so tisti časi, ko so se fantje iz vasi zbrali in zapeli kakšno dekletom pod oknom, in čeravno jih ni več, se fantje še zberejo in naredijo kakšno dobro delo. Letošnje muhasto vreme je že kar nekajkrat povzročilo takšne in drugačne nevarnosti. In ker se da kakšno tudi preventivno preprečiti, so se zbrali fantje iz vasi Trnjava in se odločili, da podrejo drevesa, preden se zrušijo na cesto. Veter, ki je pihal, jih je namreč podrl samo na pol. In so prišli Bregarjevi s strojem, člani ŠKD Bregar z motorkami – ja, pred leti so pripravili tečaj o varnem delu z motornimi žagami, ki jim je tokrat prav prišel – in še člani PGD Lukovica, ki stanujejo v Trnjava. Zapeli sta žaga in vitla in ena, dva je bilo drevje pospravljeno in ni več ogrožalo prometa na cesti skozi Trnjava. Čestitke mladim za opravljeno delo, ki so se ga lotili samoiniciativno v slogu dobrega gospodarja, ki priskoči na pomoč sosedu, in če ga ni, opravi delo namesto njega.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Praznik je – ste obesili zastavo?

Ko se tako radi zgledujemo po naših sosedih, se žal ne vedno po dobrih stvareh, med katerimi je zagotovo ponos na zastavo. Sosede Hrvate bomo ob vsakem prazniku, poroki ali pogrebu videli nositi zastavo in to s ponosom dvignjeno visoko. Nič drugače ni čez lužo, kjer na vsakem dvorišču plapolata zastava. Kaj pa pri nas? No, je že res, da jo na pogrebeh vidimo v sprevodih, a žal marsikje kaj dlje kot do cerkvenega praga ne pride. Ob praznikih, ki jih ni veliko, a so naši, je izobešanje zastave za mnoge neznanka, spoštovanje naših slovenskih državnih

simbolov pa ... in že z izobešeno zastavo bi dali vedeti, da je Slovenija naša domovina, tako moja kot tvoja.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Zaključek veroučnega leta na Brdu

Letošnje šolsko in veroučno leto je bilo nekaj posebnega, tako za učence kot veroučence, saj je epidemija pridobivanje novih znanj na področju splošnih znanj in vere postavila na glavo. Pokojni župnik Vlado Pečnik je vedno zatrjeval, da Cerkev začne rasti v družini in letos je to prišlo še kako do izraza. Svoje znanje vere so mladi prejeli doma preko elektronskih medijev in ga utrjevali ob pomoči staršev in starih staršev. Kljub temu da niso hodili k verouku, so ob koncu leta prejeli spričevalo, ki je odraz njihove zavzetosti pri spoznavanju vere. Domači za svojo pomoč sicer niso prejeli spričevala, so se pa nanje spomnili pri sveti maši v nedeljo, 21. junija, na Brdu, ravno tako kot na katehistinje. Hvala je beseda, ki jo premalokrat izrečemo, a je kljub skrajšanemu srečevanju v učilnici tokrat bila tako v zahvalo kot v priporočilo za prihodnje veroučno šolsko leto izrečena tako staršem kot katehistinjam. Upamo, da bo naslednje leto z Božjo pomočjo in pod Marijinim varstvom celo leto trajalo tako, kot mora, v učilnicah in ob druženju tako veroučencev in veroučenk kot katehistinj in katehetov, ne doma pred ekrani.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Krištofova nedelja v Krašnji

V letošnjem »koronaletu« smo naredili nekaj kilometrov manj kot običajno, a smo kljub temu na Krištofovo nedeljo, 26. julija, k svetemu Tomažu v Krašnju k blagoslovu pripeljali svoje jeklene konjičke in ostala prevozna sredstva. Letošnja akcija »MIVA Slovenija« poteka že 33 let zapovrstjo in je s tem vstopila v zrela »Kristusova leta«, a kljub letom ne kaže, da bi se s tem njeno poslanstvo zaključilo, saj so potrebe naših misijonarjev po prevoznih sredstvih še vedno zelo velike in nekatera prevozna sredstva, ki so jih dobili v dar od Mive Slovenija, so tudi že dosegla častljivo starost in kilometre.

Misijonarji in misijonarki prevoznih sredstev ne uporabljajo samo za širjenje evangelija, ampak še za veliko drugih stvari. Služijo jim pri nakupu in transportu hrane, šolskih potrebščin, gradbenega materiala, pri prevozu ljudi k obhajanju bogoslužja do oddaljenih cerkva, veliko je tudi nujnih prevozov bolnikov, nosečnic in ostarelih v bolnišnico. Brez prevoznih sredstev bi bilo njihovo poslanstvo precej drugačno in številni ljudje v odročnih krajih tretjega sveta bi bili prikrajšani tako za pomoč kot tudi za veselo oznanilo, ki ga je Jezus zapovedal oznanjati vsem ljudem po svetu. Slogan »Z veseljem darujem – življenja rešujem!« ima zato v letošnjem »koronaletu«, ko so se življenjske razmere v deželah tretjega sveta zaradi pandemije krepko poslabšale, še posebno težo. Koronavirus naših misijonarjev in misijonark zagotovo ne bo ustavil in ob naši pomoči bodo še bolj zavzeto delovali na vseh koncih sveta. In če nam je župnik Anton Potokar v uvodu predstavil svetega Krištofa, nam je v nagovoru spregovoril o Salomonu, ki je prošil za razumno srce in ne za bogastvo, dolgo življenje ali smrt sovražnikov. In vse svoje življenje je veljal za resnično modrega in razumnega vladarja, kajti njegova modrost je izvirala iz njegove ponižnosti, saj se je zanašal na Božjo moč in modrost. Na koncu je povedal še misel, ki jo je v svoji knjigi Pot zapisal Nejc Zaplotnik: »Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.« Sledil je še blagoslov vozil, voznikov in voznic ter nalepk pred cerkvijo. NAJLEPŠA HVALA za naš dar in najdobri Bog obilno povrne našo dobroto.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Poromali smo k svetemu Roku

K svetniku, ki je poleg tega, da je priprošnjik proti kužnim boleznim tudi priprošnjik proti boleznim kolen in kolkov, je namenjeno romanje iz župnije Brdo na Rokovo, torej 16. avgusta. Ivan Povšnar, ki je tokrat daroval sveto mašo, nas je zbrane ponovno popeljal v zgodovino čaščenja in priporočanja se svetemu Roku. Najprej smo se ustavili kar 606 let nazaj, v letu 1414, ko je v nemškem mestu Konstanz ali Konstancia potekal Konstanški koncil oziroma Konstanški vesoljni cerkveni zbor. In ravno takrat je v kraju izbruhnila tudi črna smrt ali kuga. Po podrobnejši predstavitvi svetega Roka, procesiji in sveti maši njemu v čast se je zgodil čudež in črna smrt je prenehala svoj uničujoč pohod, kajti nihče več ni umrl. V Dravljah, nekoč majhni vasi na obrobju Ljubljane, danes pa delu Ljubljane, stoji cerkev, posvečena svetemu Roku in leta 1644, ko je bila kuga najhujša in je zahtevala 100 žrtev, je bilo v Dravljah 250 prebivalcev. Ta nesreča je bila povod za gradnjo cerkve sv. Roka, zavetnika proti kugi. Janez Vajkard Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske piše: »Ko je bila leta 1644 v tej vasi kuga, je v 14 dneh nad 100 ljudi padlo v grob. Ljubljanski gospodje in draveljska soseska so se zaobljubili, da bodo sezidali cerkev sv. Roka. Kuga je takoj prenehala, da niti en človek za to boleznijo ni umrl.« Tako je v Dravljah v zahvalo že naslednje leto stala zaobljubljena cerkev. Tja je 16. avgusta, na dan sv. Roka, vsa Ljubljana romala v zahvalni procesiji, ki se je začela v ljubljanski stolnici. Udeležencev je bilo več tisoč, duhovščina, plemstvo, deželna oblast in ostali meščani. In ko so se prvi že vrnili pred stolnico, so mnogi še čakali, da odrinejo na romarsko pot. In danes, v času virusov, v času korone, se ponovno obračamo na svetega Roka s priprošnjo za pomoč. Svoje razmišljanje je tokrat strnil z besedami: sveti Rok – prosí za nas. Svoje so tokratni zaobljubljeni sveti maši dodali še pevci na koru s čudovitim petjem. Ob koncu je spregovoril še domači župnik Jure Ferlež, ki je najprej pozdravil romarje ter nam na koncu zaželel zdrave kmečke pameti, da ne bomo iskali, kdo ima sedaj prav in kdo se laže, ali stroka ali politiki, ampak naj po zdravi kmečki pameti tudi mi položimo temelj naši veri, ki ga bo Bog z veseljem nadgradil in vse nam bo jasno.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Spomin na ustanovitev Šlandrove brigade na Šipku

Vsakoletna spominska svečanost ob obletnici ustanovitve VI. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Slavka Šlandra je bila tokrat zaradi danih razmer koronavirusne bolezni izpeljana po smernicah NIJZ, v zmanjšanem obsegu in z manj udeleženci.

K spomeniku so venec položili županja mag. Olga Vrankar, predsednik ZB Lukovica Marjan Križman ter predsednik ZB Kamnik Dušan Božičnik. Povezovalka slovesnosti Irena Pustotnik je z možem Jožetom recitirala pesmi pesnika Petra Levca. Slavnostna govornica županja mag. Olga Vrankar je v svojem govoru orisala zgodovino dogajanja na Šipku: Na Šipku nad Blagovico je bila 6. avgusta 1943 ustanovljena VI. slovenska narodnoosvobodilna udarna brigada Slavka Šlandra. Komandant je bil Janko Sekirnik – Simon, komisar pa Mitja Ribičič – Ciril. Brigada je bila ustanovljena, da nemškimi okupacijskim enotam onemogoča prometne zveze v Črnem grabnu, Tuhinjski dolini in Zgornji Savinjski dolini. Na zbornem mestu so se zbrali Kamniški, Zasavski in Savinjski partizanski bataljon. Skupaj so šteli 350 starih borcev in okrog 400 novincev; imeli so le 287 pušk in 12 strojnic. Poseben pomen je brigada imela, ker je delovala na območju, ki ga je hotel Hitler ponemčiti. Brigada se je takoj po formiranju premaknila na Menino planino. Premiki brigade so bili potrebni, da bi se izognili morebitni nemški hajki, saj je bilo v enoti

veliko neoboroženih novincev. Že 14. avgusta so enote doživele ognjeni krst, od takrat dalje pa vse do osvoboditve je bila brigada nenehno v premiku in spopadih. Jeseni 1943 ni nobeni drugi brigadi v Sloveniji uspelo toliko ofenzivnih akcij kot prav Šlandrovi brigadi. Brigada je zaradi ofenzivnosti in uspešnih akcij že kmalu dobila naziv udarna brigada. Poleg bojnih akcij je nenehno skrbelo za mobilizacijo novih borcev, njihovo vojaško usposabljanje in politično vzgojo. Izvajala je tudi preskrbo svojih borcev z orožjem, strelivom in prehrano. Imela je razvito kulturno-prosvetno dejavnost, v njej je deloval slovenski pesnik Peter Levec – Boris, ki je bil moj stric.

Harmonikar Uroš Križman je zaigral nekaj partizanskih pesmi, slovesnost pa se je zaključila z zahvalo predsednika tov. Marjana Križmana ter recitalom pesmi tov. Slobodana Stevanoviča.

Verjamemo, da bo v naslednjem letu prireditev stekla v polnem obsegu in omogočila tudi udeležbo še živečih borcev druge svetovne vojne.

BESEDILO IN FOTO: MOJCA OMAHEN

Rožnat sprejem obiskovalcev v KS Rafolče

Člani sveta KS Rafolče so že lansko leto razpravljali, da bi poskusili lepšati vhod in izhod iz naše krajevne skupnosti. Naslednja faza bi bila tudi nastanek kakšne turistične dejavnosti. Občasno kakšna skupina obišče razstavo kmečkega orodja pri Ivanu Igljicu, apiterapijo in čebelarstvo pri Tonetu Cirerju ali podružnično cerkev sv. Katarine.

Lepši vhod v KS Rafolče

V Dupeljnah

V Vrhovljah

Bilo je več predlogov, nekaj podobnega smo videli že v drugih krajih in zakaj ne bi česa takšnega naredili tudi pri nas. Podpredsednik KS Rafolče Vili Gošte je že imel izkušnje iz prejšnjih let, ko so postavili kozolček sredi vasi v Vrhovljah. V pomoč mu je priskočil še Boštjan Povše in v delavnici v Praprečah sta izdelala 2 kozolčka, za Rafolče in Vrhovlje ob cesti na Rova ali Dupeljne. Zajčev Dušan iz Dupeljnih pa je kar samostojno izdelal kozolček za Dupeljne, seveda ob pomoči svoje žene. Blagajnik ŠTD Rafolče Marko Pavlič je izbral lepo cvetje za ta čas in uredil vse v koritih za uspešno rast. Bojan Andrejka je povaril obešala, Aleš Barle je izrezal napis, Leon Jazbec pa je daroval večino lesa, soseda Natalija Butalič pa pridno zaliva cvetje. Čakamo pa še vaščane Straže, da okrasijo vas in čim prej pridobijo asfaltno cesto.

Hvala vsem za material in delo, ob več denarnih sredstvih pa gremo skupaj z Občino k večjim zadevam. Ohranimo lepe vasi še naprej.

V Rafolčah

BESEDILO IN FOTO: VIKTOR JEMEC

Srečanje starejših v župniji Blagovica

V župniji Blagovica smo zadnjo nedeljo v juniju popestrili z vsakoletnim, že tradicionalnim srečanjem starejših. Povabljeni so bili vsi krajani, starejši od 70 let, iz KS Blagovica in KS Češnjice. Srečanje je organiziral KORK Blagovica - Češnjice v sodelovanju z župnikom Dragom Markušem.

Žal se nam je letos pridružil tudi nepovabljen gost, koronavirus, zato je bilo naše druženje nekoliko okrnjeno. Osrednji dogodek srečanja je bila maša v cerkvi sv. Petra ob 8. uri. Pred mašo je bila priložnost za sv. spoved, po maši pa za prejem sv. bolniškega maziljenja. Mašo je daro-

val domači župnik Drago Markuš, ki je v uvodu pozdravil vse starejše, ki so se odzvali povabilu.

V molitvi smo se spomnili vseh starejših, ki so zaradi bolezni morali ostati doma, in tudi vseh, ki so bili lansko leto še med nami, sedaj pa so že v večnosti. Bogoslužje je s petjem ob orgelski spremljavi organista Matjaža Pestotnika polepšal domači pevski zbor. Starost je jesen življenja in čas, ko se človek s hvaležnostjo ozre na prehojeno pot in na sadove, ki jih je obrodilo njegovo delo. Mlajši se zavedamo, da so starejši dragoceni člani župnijske skupnosti, ki jih krasijo srebrni lasje in zlato srce! So temelj družbe, naši vzorniki ter vir bogatih izkušenj in modrosti. Veseli smo, da jih še imamo v naši sredi in se jim zahvaljujemo za vso pomoč, nasvete in za priložnost, da lahko nadaljujemo njihovo poslanstvo! Po blagoslovu je sledilo spominsko slikanje pred cerkvijo. Odzvalo se je lepo število povabljenih, nam pa je bilo v veselje in čast, da smo jim polepšali delček nedeljskega dopoldneva. Ganljivo je bilo gledati, kako se jim je med klepetom s prijateljem iz mladosti na zgubanem obrazu narisal iskren nasmehek in se prižgala iskrica v očeh, ko so se zasanjali med daljne spomine! Ker je tradicionalno druženje v prostorih KS Blagovica zaradi korona razmer odpadlo, smo članice KORK Blagovica - Češnjice doma napekle pecivo in v soboto zvečer z njim napolnile škatle.

Ob odhodu domov smo vsakemu povabljenцу podarile škatlo s sladko vsebino. Ob slovesu nas je vodila misel, da čim prej premagamo »korona nadlogo« in da se zdravi ter veseli ponovno srečamo čez leto dni! Za konec gre iskrena zahvala za trud in pomoč vsem, ki so pomagali pri izvedbi srečanja!

BESEDILO: MALČI LEVEC, FOTO: ZDRAVKO SLAPAR

Sveta maša za domovino

V soboto, 20. junija, so se v cerkvi svetega Vida v Šentvidu pri Lukovici pri večerni sveti maši spomnili domovine in njej v čast pripravili še krajši kulturni program. Tokratno že deseto sveto mašo za domovino je daroval domači župnik Bernard Rožman ob somaševanju duhovnega pomočnika Ivana Povšnarja, ki je bil tudi mašni pridigar. Za svečano petje so poskrbeli pevci in pevke Mešanega pevskega zbora Šentviški zvon pod vodstvom Špele in Matevža Kinka. Poleg številnih faranov in farank se je svete maše udeležila tudi županja Občine Lukovica mag. Olga Vrankar. V pridigi je Ivan Povšnar dejal: »Spoštovani, zbrali smo se pri maši za domovino. V četrtek, 25. junija, bomo praznovali dan državnosti. Na ta datum leta 1991 je namreč Slovenija formalno postala neodvisna. Na isti dan je bila sprejeta Deklaracija o neodvisnosti Slovenije in Temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, ki

je bila slavnostno razglašena naslednji dan, 26. junija, na Trgu republike v Ljubljani. Dva dni kasneje, 27. junija, se je z napadom Jugoslovanske ljudske armade začela slovenska osamosvojitvena vojna, v kateri je naša domovina obranila neodvisnost. Za našo samostojno državo in za našo domovino se zahvaljujemo Bogu in ljudem ter nanjo kliče-mo obilo Božjega varstva in blagoslova in se s tem vzgajamo za pravo in pristno domoljubje. Temu cilju so namenjene tudi te moje besede. Naredimo kratek zgodovinski pogled nazaj v preteklost. Slovenci smo pred več kot 1000 leti živeli na ozemlju, ki je segalo vse do sedanjega Muenchena. V mestu Freising ali po slovensko Brižnik pri Muenchenu so po letu 972, zelo verjetno pa leta 998, torej pred več kot 1020 leti, nastali najstarejši znani ohranjeni zapisi v slovenščini in najstarejši latinični zapisi v katerem koli slovanskem jeziku. Te zapise imenujemo Brižinski spomeniki. PRVI in TRETJI Brižinski spomenik sta obrazca splošne spovedi. DRUGI Brižinski spomenik pa je najstarejša pridiga v slovenskem jeziku in vabilo k spovedi, hkrati pa je srednjeveška retorična mojstrovina. Bogu in ljudem smo za te spise – spomenike zelo hvaležni! Naše domoljubje hranimo nocoj vsaj z bežnim pogledom na nekatere velike osebnosti iz naše narodne zgodovine. Takšen slovenski duhovni velikan je bil npr. blaženi Monald Koprski, ki se je rodil okoli leta 1208 v okolici Kopra, umrl pa je leta 1278 prav tako v Kopru. Že kot majhnega dečka ga je naučil brati in pisati eden od piranskih kaplanov. Študiral je pravo na tedaj najbolj znani pravni fakulteti, na Univerzi v Padovi. Bil je redovnik frančiškan. Osebnostno je poslušal slavnega pridigarja sv. Antona Padovanskega. Leta 1227 se je v Assisiju srečal s sv. Frančiškom Asiškim. Bil je največji pravni strokovnjak ne samo svoje dobe, ampak je bil cenjen tudi v kasnejših stoletjih. Njegovo svetovno znano delo je »Summa Monaldiana«. Monald Koprski je bil blag človek, kreposten in svetega življenja. Ob njegovi smrti so se začela dogajati zlasti čudežna ozdravljenja. Njegovi posmrtni ostanki se danes nahajajo v Trstu, v cerkvi sv. Marije Snežne, kamor ljudje radi romajo. Temu velikemu Slovencu se priporočamo tudi mi. Naše domoljubje utrdimo s kratkim zgodovinskim pogledom na življenje Žige Herbersteina, ki je bil rojen 23. avgusta 1486 v Vipavi, umrl pa je na Dunaju, 28. marca 1566. Bil je eden največjih diplomatov v svetovnem merilu. Kot diplomat je opravil 69 potovanj v Švico, Španijo, na Dansko, Češko, Madžarsko, Poljsko, Rusijo. Kot pogajalec je leta 1541 uspešno zaključil pogajanja o premirju s turškim sultanom Sulejmanom. Njegovo največje in mnogokrat natisnjeno in v različne jezike prevedeno delo so »Moskovski zapisi«. Bog je našo domovino obdaril s čudovitimi rekami. Romal sem na grob mojega osebnega prijatelja dekana Stanka Uršiča v Kred, Borjano in Breginj. Tam blizu je izvir reke Nadiže, ki teče skozi Čedad. Most nad Nadižo v Čedadu je visok preko 30 m. Reka Nadiža ima čudovito zelenkasto-modro barvo in je nekaj posebnega, v Italiji jo imenujejo Natiso-

ne. Slovenija se v Evropi uvršča na četrto mesto kot gozdnata dežela, saj gozd obsega kar 11.802 km² površine naše domovine. Slovenija je tudi dežela cerkva, saj jih je okoli 3000, od tega je kar 318 posvečenih Sveti Božji Materi Mariji. V njeno materinsko varstvo izročimo našo ljubo in drago domovino, Cerkev na Slovenskem, in vse njene prebivalce, da bi bilo vsem dobro! Za sklep tega kratkega premišljevanja pa stojte, radostnih src zapojmo našo državno himno. Naj Bog živi našo drago in ljubo domovino Slovenijo,« je še dejal za konec Ivan Povšnar. Po litanijah smo se zbrani odpravili na trg pred cerkvijo k osamosvojitveni lipi, kjer smo prisluhnili krajšemu kulturnemu programu. Program so pripravili in izvedli članice in člani Mešanega pevskega zbora Šentviški zvon skupaj z zborovodjema Špelo in Matevžem Kink. Slišali smo nekaj slovenskih narodnih pesmi in recitacij, namenjenih domovini. Preden smo skupaj zapeli himno, je župnik Bernard Rožman prižgal simbolični kres domovini v čast.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Vrholci počistili vaško cesto

Kljub Korona virusu so se v Vrhovljah koncem aprila zbrali vaščani pod mentorstvom podpredsednika KS Rafolče Vilija Gošteta, vzeli v roke metle in lopate ter odstranili vso nesnago, ki se je preko zime nabrala na in ob cesti skozi vas. Jože Jerin je kar devetkrat odpeljal smeti s svoj kiblo na traktorju. Vsaka hiša je prispevala človeka in tudi kaj za pod

in za na zob...V nekaj urah so očistili cesto, da kamenje in pesek nista več ovirala voznikov in pešcev, jaški so spet postali pretočni in tudi kake čudne vonjave se niso več pojavljale. Hvala vsem za solidarno akcijo in prijetnejšo okolico.

BESEDILO IN FOTO: VIKTOR JEMEC

Po 91 dneh spet skupno muziciranje

Pandemija koronavirusa ni ustavila aktivnosti članov in članic Godbe Lukovica, le prilagodili so se novim razmeram. Ob vladnem sproščanju omejitvenih ukrepov pa je naposled napočil že kar težko pričakovani trenutek, ko so lahko opravili skupno vajo. Tako so se v godbenih prostorih zbrali 9. junija in ob primerni medsebojni distanci opravili prvo skupno vajo po kar 91-ih dneh.

Godbeniki so še kako pogrešali skupno muziciranje, ki je vsekakor nekaj povsem drugega kot vaje doma. Ko konca junija je bilo potem na sporedu še nekaj vaj. Sproščanje ukrepov pa je omogočalo tudi izvedbo tradicionalnega godbenega piknika. Tokrat so se godbeniki in njihove družine zbrali na športnem igrišču v Rafolčah. Prijetno snidenje po dolgem času. Prisotni pa so se pomerili tudi v številnih igrah, tako smo lahko spremljali tekmo v vlečenju vrvi, metanju podkev in nogometno tekmo.

Na otvoritvi SiTi Teatra BTC pod zvezdami

Po kar nekaj mesecih pa so se lukoviški godbeniki zopet predstavili na nastopu »v živo«. 18. junija je namreč SiTi Teater v ljubljanskem nakupovalnem središču BTC odprl novo privlačno kulturno-družabno prizorišče. Godbeniki pa so kot gostje Lada Bizovičarja zaigrali v Predstavi za vsako priložnost. Tako se nadaljuje dobro sodelovanje med priznanim televizijskim voditeljem in igralcem ter Godbo Lukovica. Do konca meseca junija so imeli nato godbeniki še dva nastopa. Na povabilo brdskega župnika Bernarda Rožmana so zaigrali pri mladinski maši. 23. junija pa so na občinski proslavi na osrednjem trgu v Lukovici počastili dan državnosti.

Aktivnosti v Zvezi slovenskih godb

Godba Lukovica je že več let članica Zveze slovenskih godb. Krovna organizacija na področju godbeništvaja je 13. junija v Laškem pripravila 27. zbor ZSG. Na njem sta kot delegata Godbo Lukovica zastopala njen predsednik Sandi Oražem in član upravnega odbora Vili Gošte. Prisotni so med drugim sprejeli sklep, da skladba skladatelja Bojana Adamiča »Tratata, zdaj igra naša muzika«, za katero je besedilo napisal Fran Milčinski - Ježek, postane uradna himna slovenskih godb.

modre novice

Se vidimo! :)

8. DOBRODELNI POHOD MODRIH NOVIC

**DOBRA VOLJA, DOBRA DRUŽBA,
DOBER NAMEN.**

Tokrat z ustrežno varnostno distanco in upoštevanjem priporočil NIJZ.

Start – pri Domu Vegrad na začetku poti na Sv. Primož (uporabite lahko parkirišče pri Calcitu), kjer plačate simbolično prijavnino 5 evrov (otroci brezplačno), s katero bomo letos pomagali šolskemu skladu OŠ Mengeš. Start bo od 8. ure dalje.

Pohodniki boste prejeli majico in bon za malico.

Celoten izkupiček prijavnin gre v dobrodelne namene!

CALCIT AvtohišaREAL

Kljub koroni aktivno v Društvu podeželskih žena Lukovica

Letošnje leto je res čudno. Po uspešnem občnem zboru, predavanju sestre Irme in pobrani članarini smo tudi po društveni strani ostale v mirovanju v »karanteni«.

V mesecu juniju pa smo ugotovile, da pogrešamo druženje, izmenjavo mnenj in dogajanje. Tako smo 1. julija prisluhnile dr. Andreju Ovcu. Dvorana v Lukovici je bila ravno prava za upoštevanje pravil in poslušanje zanimive teme »Zagotavljanje higiene in varnosti živil v domači kuhinji«. Na prijeten in zelo zanimiv način nam je posredoval veliko koristnega. Med drugim tudi: več kot razkužujemo, večja je odpornost bakterij. Mesa ne odtajujemo na pultu, temveč v hladilniku. Uporabljajmo ocetno kislino in toplo vodo ... Še mnogo koristnega pa izveste od gospoda Andreja, ki se mu prijazno zahvaljujemo in se že sedaj veselimo ponovnega srečanja z njim.

V petek, 17. julija, pa smo se zbrale na regijskem srečanju kmetič. Tudi tokrat zaradi sla-

bega vremena na Lovskem domu v Lukovici. Prijazna zahvala lovcem, gospodarju in predsedniku za uporabo prostora in koč. Zaradi znanih razmer so se nam pridružile le prijateljice iz Blagovice in Tuhinja.

Upoštevale smo vse nasvete in pravila za zdravljenje. Druženje sta nam s svojim prihodom popestrili predstavnici društva Joga v vsakdanjem življenju iz Domžal. Gospa Olga in Irena sta prav vseh 40 udeleženk pritegnili k sodelovanju. Po uvodu s predstavitvijo pomena pravilnega dihanja in zdravega življenja smo skupaj še telovadile oziroma opravile par preprostih vaj v lepi naravi in na svežem zraku. Tako smo vsaj ta dan pozabile na viruse, stres in na vse težave. Dogovorile smo se tudi za naslednji dogodek. Že v četrtek, 6. avgusta, so nam pred-

stavnice Društva upokoencev Lukovica pripravile krasno delavnico izdelave cvetja iz papirja. V društveni pisarni so nas Lojzka, Mimi, Tončka in Marija naučile, kako izdelati vrtnice, nageljne in še marsikaj zanimivega. Hvala vam, res vas občudujemo. Nas pa boste morale še kdaj obiskati, da nas naučite vsaj osnov.

Hvala vsem za pomoč. Kot razberete, sodelujemo z domačimi ljudmi in društvi in priznamo, da nam je prav lepo in prijetno. Vesele bomo, če se nam bo kdo od omenjenih pridružil na izletu 3. septembra ali pa na tečaju 'žar mojster' konec septembra. Ostanite zdravi in se nam pridružite.

BESEDILO: DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA LUKOVICA, FOTO: ARHIV DPŽ LUKOVICA

Junij in julij pri upokoencih

Letošnje leto je zaradi virusa v našem društvu odpadlo kar nekaj planiranih dejavnosti. Do sedaj še nismo imeli izletov, tudi nekaj pohodov je odpadlo, prav tako nismo imeli plesa v vrsti. Takoj, ko se je malo sprostilo, pa smo začeli z delavnico ročnih del. V mesecu juniju in juliju smo izdelovali 3D origami. Iz zloženih koščkov papirja smo sestavljali različne figurice. Tiste najbolj spretno so že na drugo delavnico prinesle lepe izdelke, kot so labodi, vaze in piščančki. Delavnico origami je vodil Silvo Osolnik. Res je bilo malo naporno z maskami, ampak veseli smo bili, da smo se ponovno srečali in začeli ustvarjati.

Ker pa upokoenci ne moremo brez druženja, imamo od julija dalje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob devetih dopoldan balinanje pri Bevcu. Prvo balinanje je za nami. Udeleženci ga niso mogli prehvaliti, saj je balinanje potekalo v zelo prijetnem druženju.

Pohodi potekajo po planih in tudi kolesariti smo začeli. Srečanje upokoencev našega društva s soslednjimi društvi bomo skušali organizirati septembra. Izlete pa bomo imeli takoj, ko bo to mogoče. Do takrat pa se udeležite ostalih dejavnosti, ki potekajo v društvih.

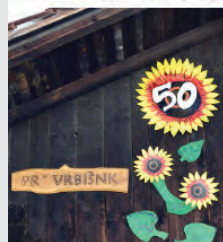
BESEDILO: DANICA OSOLNIK, FOTO: SILVO MASELJ

Nadgradnja vasi Gradišče

V letošnjem letu smo na pobudo Janeza Cerarja izvedli nadgradnjo vasi Gradišče. Pri tem gre tako za pomoč obiskovalcem vasi pri njihovi orientaciji kot tudi za ohranjanje kulturne dediščine ter zgodovine kraja. V mesecu marcu smo tako v okviru delovne akcije na vnaprej izbranih mestih namestili lesene stebre, ki obiskovalca vasi ob pomoči hišnih številk usmerijo do tistih hiš in domačij, ki se ne nahajajo neposredno ob cesti skozi vas. V juniju pa smo med 16 domačij razdelili lesene table z vgraviranimi hišnimi imeni. Gre za t.i. »domača« imena, ki so v preteklosti nastala iz potrebe po lažjem ločevanju domačinov med seboj in so se kljub menjavi lastnikov in njihovih priimkov obdržala še danes. Hišna imena so bila pomembna zlasti v časih, ko še ni bilo zemljiških knjig. V tem letu pa je v načrtu tudi tabla z zemljevidom celotne vasi in vrisanimi vsemi hišnimi številkami, ki bo predvidoma nameščena na »Mačkovem« podu ob cesti sredi vasi. Tabla bo tako v pomoč obiskovalcem vasi Gradišče, sploh v primerih, ko zataji elektronska navigacija ali mimoidoči domačin, ki ob vprašanju po hišni številki pogosto v zadregi obiskovalca usmerja kako in kam.

BESEDILO: ANDREJ OVCA, FOTO: SIMON JERIN, TANJA CERAR, ERIKA CERAR, ANDREJ OVCA

Trial prvenstvo Slovenije v Lukovici

Malce na glavo so tokrat postavljene številne prireditve in že znane razmere krojijo tudi število pokroviteljev, vendar je AMD Lukovica ob pomoči AMZS, Občine Lukovica, Avto-Kveder Lukovica, Gradbene mehanizacije Hribar in Jelke Blatnik pripravilo prvenstvo Slovenije v trialu. Tako smo si po daljšem premoru v Lukovici lahko ogledali zanimivo športno prireditev. V soboto, 20. junija, je AMD Lukovica ob sodelovanju z Moto klubom Rokovnjači izpeljalo trial prvenstvo Slovenije v več razredih. Tekmovalcem in tekmovalkam je poleg zahtevne proge težave povzročalo še deževno vreme, ki je dodobra razmočilo teren. Kljub temu so tekmo izpeljali do konca, v zadovoljstvo tekmovalcev in tekmovalk, ki so po dolgem času sedli na motorje in se pomerili med seboj, ter maloštevilnih obiskovalcev. Slednji so imeli možnost videti in okusiti čar vožnje trial motorjev. In kako se je tokrat razpletlo? V kategoriji T1 modra je prvo mesto pripadlo Kukurinu

Vedranu, drugo Damjanu Maxu Zorku in tretje Maxu Dežnaku. V kategoriji T2 rumena je prvo mesto osvojil Siniša Smolič, drugo Silvester Pavlovič in tretje Srečo Tonjko. V kategoriji T3 bela je tretje mesto pripadlo nežnejšemu spolu Barbari Dežnak, drugo Lovru Setnikarju in prvo Robertu Šunjara. Severin Sajevec, Ali Al Hiasat in Uljanič Franko so si razdelili mesta od prvega do tretjega v kategoriji GP rdeči, v kategoriji GP rumena pa je Lucija Sajevec ugnala Tjašo Fifer. Proga pri Avto Kveder v Lukovici je pri voznikih trial motorjev zelo priljubljena in tokrat smo jih nekaj opazili tudi z električnimi motorji. Prihodnjo tekmo v trialu bo AMD Lukovica gostilo na Vranskem konec avgusta ali septembra, vse je odvisno od že dobro znanih razmer, ki krojijo letošnje športne prireditve.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

TD Gradišče organiziralo tečaj prve pomoči

V Turističnem društvu Gradišče smo 20. 6. 2020 za vse člane in tudi ostale zainteresirane vaščane organizirali tečaj prve pomoči dojenčkom, otrokom in odraslim. Tečaj je vodil g. Mihael Veider, diplomirani zdravstvenik, reševalec v nujni medicinski pomoči in licencirani predavatelj ter inštruktor prve pomoči Rdečega križa Slovenije. V okviru teoretičnega dela tečaja smo se seznanili oz. smo obnovili temeljne postopke oživljanja, uporabo avtomatskega defibrilatorja, postopanje v primeru opeklin in imobilizacijo v primeru poškodb. V praktičnem delu pa smo se pod vodstvom inštruktorja na posebnih lutkah preizkusili v postopkih oživljanja, reševanja dihalne stiske in odstranjevanja tujkov iz dihalnih poti, v masaži srca in rokovanju z defibrilatorjem. Tečaja se je udeležilo 30 udeležencev, med njimi številni šolarji ter celo predšolski otroci, ki so skupaj z odraslimi z zanimanjem prisluhnili nazornim teoretičnim razlagam g. Mihaela ter se z veseljem preizkusili tudi v praktičnih postopkih nudenja prve pomoči.

BESEDILO IN FOTO: ANDREJ OVCA

Zlatopoljci dejavni kljub omejitvam

Zadnje mesece je koronavirus močno omejil tudi dejavnosti v društvih, še zlasti na tekmovalnem področju.

So pa člani zlatopoljskega društva v tem času poskrbeli za več delavnih in čistilnih akcij, čeprav je bila letošnja čistilna akcija Očistimo Slovenijo zaradi dogajanj manj odmevna. Ob redni košnji in čiščenju okolice igrišča so se lotili saniranja spodnjega dela pobočja brežine ob kapeli. Strojno so sanirali skalovje, vse prekrili z zemljo ter posejali travo. Po pobočju so nasadili okrasno grmičevje, podpredsednik Janko Kuhar pa si je omislil in naredil celo nekaj lesenih klopi ter jih vgradil pod okrasne lipe ob cesti. Lotili so se tudi čiščenja zapuščene zlatopoljske osnovne šole nad igriščem, ki že desetletja sameva neurejena tako v notranjosti kot tudi njena zunanost in okolica. Čistilni akciji se je odzvala tudi županja Občine Lukovica mag. Olga Vrankar, ki je izrazila zadovoljstvo nad delavnostjo navzočih, poskrbela pa je tudi za napitek in malico. Organizirana in dobro obiskana je bila tudi sobotna čistilna akcija zapuščenih nekdanjih župnijskih vrtov nad zlatopoljskim pokopališčem.

Slednjo je vodil član društva in ključar Janko Jamšek. Na njegovo povabilo se je odzval tudi brdski župnik – upravitelj gospod Bernard Rožman. Ob prigrizku, ki ga je prinesel kar s seboj, smo poklepetali in izmenjali mnenja.

Ob zaključku moram omeniti tudi izvedbo turnirja v malem nogometu, že deveti memorial Marjana Korošca iz Obrš, nekdanjega člana društva. Kot že vsa dosedanja leta sta se tudi tokrat odzvali ekipa Bregar iz Trnjava in ekipa Laseno. Z minuto molka smo počastili spomin na pokojnega, nato pa medsebojno odigrali tekme.

Predsednik društva Matic Oražem je ob koncu podelil pokal zmagovalni domači ekipi, skupaj pa so se poveselili ob prijetnem druženju vseh treh ekip.

BESEDILO: TONE HABJANIČ, FOTO: JANKO KUCHAR

Izzivov polno šolsko leto 2019/2020

V avgustovskih dneh se učenci počasi poslavljajo od brezskrbnih počitniških dni in z zanimanjem ter radovednostjo zrejo v prihodnost. Pred vrati je novo obdobje - novo šolsko leto, za nami pa prav posebno leto, ki se nam bo vsem vtisnilo v spomin. Preden bomo odprli vrata novemu šolskemu letu, je prav, da si v spomin še enkrat priključimo zanimive dogodke in osvetlimo izzive, ki so se zgodili v preteklem obdobju.

Učitelji in ravnateljica OŠ Janka Kersnika Brdo dr. Anja Podlesnik Fetih smo skupaj načrtovali raznoliko življenje ter dogajanje na šoli, uresničevali in izvajali smo zastavljene naloge. Zavzemali smo se za vključevanje v najrazličnejše aktivnosti, ki so vse udeležence obogatile z različnimi in za življenje pomembnimi izkuštvami. V svojo sredo smo novembra povabili obiskovalce in se z njimi družili na BOŽIČNEM BAZARJU. Letošnji bazar je poleg stojnic z ročnimi izdelki učencev, ki so bile postavljene v avli – osrednjem prostoru bazarja, ponujal tudi najrazličnejše ustvarjalne kotičke, menjalnico rabljenih knjig, stojnico s piškoti in sladki kotiček. V začetku februarja smo pripravili kulturno prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku. V šolskem prostoru so učenci pod mentorstvom učiteljic prireditev vodili

v celoti sami, v okviru občinske prireditve pa smo kot šola sodelovali s predstavniki vrtca, obeh podružnic in matične šole.

Učiteljska ekipa se je skupaj s starši lotila prenove vzgojnega načrta. Vsi skupaj smo se strinjali, da je to proces, ki potrebuje čas, zato smo si to zadali kot cilj za daljše časovno obdobje, torej je še v teku.

V okviru mednarodnih projektov Erasmus+, v katere je vključena naša šola, smo sodelovali s šolama na Finskem in na Kalabriji. Učiteljska ekipa se je v jesenskem obdobju z namenom načrtovanja izmenjave naših učencev v maju 2020 udeležila mobilnosti na Kalabriji, vendar smo morali zaradi višje sile (epidemija zaradi virusa COVID 19) potovanje naših učencev odpovedati. Prav tako smo konec jeseni še uspeli gostiti učiteljsko ekipo s Finske, izmenjava njihovih učencev pa je žal iz istega razloga prestavljena na kasnejše obdobje.

Niti v sanjah pa si nismo predstavljali, da bomo zaradi virusa in s tem nalezljive bolezni, ki je presenetila cel svet, morali sredi marca zapreti šolska vrata, ostati doma in začeti s poukom na daljavo. Življenje se nam je obrnilo na glavo, ustaljeni ritem dela, razvedrila in počitka se je povsem spremenil. Na začetku smo se tolažili, da takšen način dela ne bo trajal dolgo, da se bomo kmalu vrnili v ustaljene tirnice ... Vendar temu ni bilo tako.

Nastala situacija je močno vplivala na potek šolskega leta, na delo učencev in na izvedbo ustaljenih aktivnosti, ki se izvajajo v drugi polovici šolskega leta. Zagotovo so nastali primanjkljaji v znanju, pri neka-

terih večji, pri drugih zanemarljivi, delo učitelja je prvenstveno delo v razredu z učenci in ga v celoti ni moč nadomestiti z nobeno obliko še tako napredne tehnologije.

Kljub epidemiji so svoje delo učitelji odločno opravili in šolsko leto ne glede na izredne razmere zaključujemo z uspehi naših učencev na področju slovenščine, angleščine, biologije, glasbe in športa. Ponosni smo na 10 učencev, ki so izjemen učni uspeh dosegli vseh devet let osnovnošolskega izobraževanja in so s ponosom zapustili osnovno šolo.

Generacije devetošolcev odhajajo, prihajajo pa številčno vedno večje generacije mlajših. Tako skrb za stavbe in prostore za naše učence in zaposlene na vseh lokacijah ostaja naša stalnica, z njimi upravljamo kot dober gospodar in se vsako leto lotimo veliko manjših adaptacijskih in investicijskih projektov, skrbimo za dobre pogoje dela ter red in čistočo. Skupaj z Občino Lukovico pa preiščljeno in uspešno usklajujemo zadnje podrobnosti potrebne gradnje prizidka šole na Brdu, ki bo kmalu začel nastajati na lokaciji obstoječe stare šolske telovadnice. Projekt je zasnovan po zahtevanih standardih in skladno s potrebami šole, kjer imamo vsako leto več učencev, to leto imamo vpisanih kar 678 učencev.

Šolsko leto je bilo res posebno, vendar uspešno in vsem je prineslo nova znanja, nove spretnosti in zavedanje, da je sodelovanje in dobra komunikacija vredna zlata. Ponovno smo dokazali, da skupaj zmoremo veliko, da smo skupaj v sodelovanju celoten kolektiv, starši in učenci, premostili tudi nepričakovani izziv – zaprta šolska vrata zaradi razglašene epidemije – in kljub delu na daljavo v prilagojenih okoliščinah izpeljali vse, kar se je izpeljati dalo.

Polni optimizma in upanja na čim boljše zdravje že odpiramo šolska vrata in si želimo, da se prvega septembra VSI vrnemo v šolske klopi.

Na pragu novega šolskega leta

Počasi se bliža čas, ko bodo naši najmlajši in malce manj mladi ponovno zakorakali v šolo, da bi v šolskih klopih nabrali nova znanja. Da se resnično bližamo začetku novega šolskega leta, za katerega sicer še ne vemo, kakšno bo, smo lahko prepričani, kajti maskote AMZS, Anja, Marko in Zdravko, nas z odštevanjem dni do začetka pouka že opozarjajo na posameznih prehodih pred šolami in vrtci. Tudi letos bo AMD Lukovica ob pomoči AMZS pripravilo preventivno akcijo ozaveščanja udeležencev v prometu – da se bliža pouk, da bo treba prilagoditi hitrost in upoštevati, da so na cesti tudi udeleženci v prometu, ki jih do sedaj ni bilo. Zagotovo bodo poleg tudi policisti in policistke PP Domžale, ki bodo, upajmo, samo opozarjali in ne pisali kazni. V želji, da bi bilo slednjih čim manj, prilagodimo hitrost vožnje ne samo razmeram na cesti, ampak tudi glede na prometne znake. Naj bo korak v šolo in nazaj varen in vesel in naj tak tudi ostane čez celo šolsko leto.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Obvestilo o začetku pouka v novem šolskem letu 2020/2021

Navodila za prvi dan pouka bodo letos objavljena samo na šolski spletni strani, ker v času oddaje obvestila še nismo dobili navodil ministrstva, kako bo organiziran pouk v novem šolskem letu zaradi razširjenosti virusa COVID-19.

RAVNATELJICA
DR. ANJA PODLESNIK FETIH

Razstava Palčkov iz VVE Medo v Knjižnici Domžale

V tem času pogosto slišimo, da nikoli več ne bo tako, kot je bilo nekoč. Pa je res tako?

Otroci iz skupine Palčki iz VVE Medo se radi likovno izražajo in obenem spoznajo zgodovino. Skozi šolsko leto so pod vodstvom mentorice Nataše B. Jug in Špela Obreza ustvarjali z različnimi likovnimi tehnikami (od slikanja do kiparjenja) in tako so v mesecu juniju pri-

pravili razstavo v domžalski knjižnici. Razstavljeni so likovni izdelki, ki prikazujejo življenje daleč nazaj. Že predšolski otroci lahko pokažejo, koliko umetniškega duha premorejo njihovi mali prstki.

BESEDILO IN FOTO: VERONIKA HRIBAR

*Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep
kot zvezda na nebu ...*

*Vsak tiho zori,
počasi in z leti,
a kamor že greš, vse poti
je treba na novo začeti.*

Tone Pavček

DRAGI PRVOŠOLEC, DRAGA PRVOŠOLKA!

BLIŽA SE TEŽKO PRIČAKOVAN DAN ZATE IN ZA NAS –
TVOJ PRVI ŠOLSKI DAN.

PRIJAZNO TE VABIMO NA PRVO SKUPNO SREČANJE,
KI BO **V TOREK, 1. 9. 2020, OB 10. URI.**
DOBIMO SE V SONČNI DVORANI LUKOVICA.

Po končani prireditvi sledi še kratko druženje na posameznih lokacijah – v prostorih PŠ Blagovica, PŠ Krašnja in Vrta Medo, kjer se boste поблиže spoznali z učiteljicami in sošolci ter si ogledali razrede.

UČITELJICE SE VESELIMO
SREČANJA S TEBOJ IN TVOJIMI STARŠI!

Petra Pavlič blestela z dvema novima državnima rekordoma!

Teško atletski klub Domžale je v mesecu juniju v moški konkurenci po dramatičnem boju v finalu osvojil naslov ekipnih državnih prvakov v olimpijskem dviganju uteži. To je po letu 2013 prvi naslov za domžalski težko atletski klub. Naša soobčanka Petra Pavlič iz Podgore pri Zlatem Polju se je odlično odrezala, saj je bila ponovno najboljša posameznica. Postavila je državna rekorda v kategoriji do 64 kg in praktično sama prinesla bronasto kolajno ženski ekipi TAK-a iz Domžal, saj je sama prispevala prav vse točke za skupni seštevek, kar je ob obeh rekordih še en zavirljiv podatek, ki priča o Petrini izjemni kvaliteti. Mimogrede, ostali klubi so tekmovali z dvema ali celo tremi tekmovalkami.

Sijajna Petra ni skrivala veselja: »V potegu sem dvignila 80 kg, v sunku pa 95 kg, kar sta nova državna rekorda v obeh disciplinah. Treningi v zadnjem obdobju so bili precej naporni, nekaj zadnjih treningov pred tekmovaljem smo opravili tudi skupaj, s celotno ekipo. Takšni treningi so vedno dobrodošli, ker vsaj nekoliko omilijo rutino vsakodnevnih treningov. Cilj je bil, da popravim državni rekord v sunku, za kar sem si v zadnjem obdobju zelo prizadevala, zato sem resnično zadovoljna in vesela teh dveh rekordov.« Zadovoljstva po tekmi ni skrival niti predsednik Teško atletskega kluba Dom-

žale Ivan Peterca: »Zelo sem vesel, noč pred tekmo skoraj nisem spal, vsi smo bili na trnih. Iskrene čestitke fantom za naslov državnih prvakov in seveda tudi naši Petri Pavlič, ki je kot prva Slovenka v potegu dvignila 80 kg.« Petra na kratko o trenažnem procesu v času izrednih razmer pove naslednje: »V času epidemije COVID-19 je bil klub zaprt. Trenirali smo po svojih garažah v domačem okolju, klub nam je posodil uteži, stojala in ročke. Treningi so bili zaradi tega napornejši, kajti najti motivacijo za trening doma je, resnici na ljubo, kar težko. Odsotnost trenerja, medsebojne podpore klubskih kolegov, masaža in na drugi strani borba s samim seboj, iskanje motivacije v tem zaradi epidemije vsem nenavadnem letu mi bo ostalo v spominu definitivno do konca življenja ... Kot ostali profesionalni športniki v vseh športnih panogah sem tudi sama občutila negotovost, psihičen napor tempiranja forme za trenutek, ko bodo tekmovalnja spet dovoljena. Ker pa sem zdravstvena delavka, sem v tem času, ko je veliko ljudi moralo ostati doma, veliko časa preživela v službi. Energija se je tako razpolovila na službene obveznosti in treninge, zato je bilo posledično na obeh »bojnih linijah« precej napeto. V službi vsak dan veliko novosti, sprememb protokolov, dodatnih ukrepov in nenazadnje dodatne opreme, katere prej nismo bili vajeni. Me pa veseli, da se je stanje z vidika zdravstva izboljšalo, kar je vplivalo tudi na vsa ostala področja, med drugim tudi na šport. Dve področji, ki sta tesno povezani z mojim življenjem in sta del mojega vsakdana, sta tako v tem trenutku kolikor toliko stabilizirani, kar me navdaja z optimizmom,« je zaključila naša šampionka, na katero smo v dolini Črnega grabna lahko prav vsi izjemno ponosni.

BESEDILO: GREGOR BERLEC, FOTO: BLAŽ PETERKA

Pohod Rogla–Lovrenška jezera–Koča na Pesku

Prvi ponedeljek v juliju smo se upokojenci DU Lukovica zgodaj zjutraj odpeljali proti Zrečam in Rogli. Zjutraj je kazalo na bolj slabo vreme, ko pa smo prispeli na Roglo, se je zjasnilo. Najprej smo si hoteli ogledati stolp, ker pa je bil ta še zaprt, smo se od Hotela Planja po lepo označeni poti odpravili proti Lovrenškim jezerom. Ker je ta pohod v počitniškem mesecu, je bilo z nami kar lepo število naših vnukov. Pot je bila lahka in prijetna. Kmalu smo prispeli do razglednega stolpa. Tam smo si privoščili tudi malico iz nahrbtnikov. Po lesenih potki med rušjem smo nadaljevali do jezer, ki dobivajo vodo samo s padavinami. So na 1520 m nadmorske višine in se nahajajo na visokem barju sredi Pohorja med Roglo in Ribniškim Pohorjem. To so manjša jezera s prelepimi lokvanji. So pa zelo temne barve, skoraj črne. Na klopcah smo malo posedeli in uživali v prekrasni naravi. Nazaj se nismo vračali po isti poti, ampak smo se spustili do Koče na Pesku, ki stoji na nadmorski višini 1386 m. Kljub temu da se je pot spuščala, ni bila prav lahka. Pri koči nas je čakal avtobus in nas odpeljal nazaj na Roglo, kjer smo kljub utrujenosti uživali na Poti med krošnjami. Dolga je 1043 m in se vije med smrekami do 20 m visoko. Na poti so poučne in tudi adrenalinske postaje, kar naredi pot še zanimivejšo in prijetnejšo. Na koncu smo se povzpeli še na 37 m visok stolp, s katerega se nam je ponudil malo meglen, toda lep razgled. Stolp je res lep, prijazen invalidom in tudi otroškimi vozičkom. Naši vnuki pa so bili navdušeni nad spustom s stolpa po 60 m dolgim toboganu. No, niso bili navdušeni samo otroci, tudi nekaj starejših se je opogumilo in spustilo po toboganu. Utrujeni in zadovoljni smo se odpravili proti avtobusu, ki nas je odpeljal proti domu.

BESEDILO: DANICA OSOLNIK, FOTO: SILVO MASELI

Upokojenci smo kolesarili

Kljub malo čudnim časom smo kolesarji DU Lukovica v mesecu juniju in juliju odpeljali planirani turi.

Junija nas je pot peljala s Prevoj do Doba in Podrečja, ob Kamniški Bistrici skozi Malo Loko in bližnje vasi do Črnuč v industrijsko cono. Od tam smo se odpeljali do slaščičarne, kjer nas je Lojzka pocrkljala s sladoledom, nekatere pa s tortico. Po kratkem počitku in okrepčilu smo se odpeljali proti Trzinu in Domžalam. Naša postaja je bila v Gostilni Ravbar, kjer že tradicionalno naročimo pico in jo z užitek pojemo. Tokrat nas ni vodil Jani, njegovo vlogo je prevzela Nuša, ki nas je varno pripeljala do doma.

Julija pa smo odkolesarili proti Zbiljam, tokrat že pod vodstvom Janija. Bil je lep in vroč dan. Pot je zaradi cestnih del potekala malo naokrog, vendar smo kljub temu srečno prispeli do Zbiljskega jezera, kjer smo si v prijetni senci privoščili dolg in osvežujoč počitek. Kolesarji imamo srečo. Vedno nekdo praznuje in nas počasti s hladno pijačo. Nazaj se nismo odpeljali po isti poti, ampak smo šli do Vodice in Mengša, nato pa v Domžale k Ravbarju. Seveda spet na pico in spet se nam je prilegla.

Bila je to malo daljša tura, vendar prijetna in razen ene okvare kolesa je vse srečno minilo.

BESEDILO: DANICA OSOLNIK, FOTO: SILVO MASELI

Organizirano drugo srečanje vseh akterjev, ki skrbijo za kakovostnejše življenje starejših v Srcu Slovenije

S ciljem zagotavljanja kakovostnejšega življenja starejših v Srcu Slovenije je Razvojni center Srca Slovenije organiziral drugo srečanje v okviru evropskega projekta EU_SHAFE, ki naslavlja pametna, zdrava in starosti prijazna okolja. Vabljeni so bile vse organizacije, ki delujejo na področju starejših, iz občin Litija, Kamnik, Šmartno pri Litiji, Lukovica, Moravče in Dol pri Ljubljani. Srečanje z 20 udeleženci se je odvijalo 18. junija 2020 v Knjižnici Šmartno pri Litiji.

Razvojni center Srca Slovenije je pripravil zaključke prve delavnice, kjer so se že kreirale ideje za skupen projekt na temo kakovostnejšega bivanja starejših, cilj drugega srečanja pa je bil nadaljevanje **oblikovanja skupne projektne ideje** za prijavo na LAS razpis ter spoznavanje dobrih praks iz Evrope s področja **bivanja starejših v domačem okolju**. Predstavljenih je bilo 6 dobrih praks iz Portugalske, Danske, Nemčije, Irske, Španije in Italije. Po predstavitvi je sledila diskusija z udeleženci, ki so izpostavili, da potrebujemo še več varovanih stanovanj in domov za starejše. Najbolj zanimiva za naše okolje jim je dobra praksa iz Portugalske, ki starejšim, ki so osamljeni in ne želijo v dom, omogoča življenje v naselju manjših hišk z vso potrebno infrastrukturo v bližini.

Sandra Katič iz IC GEOSS meni, da so takšne hiške trajnostne in zelo dobrodošle v našem okolju. Izpostavila je tudi pomembnost uporabe tehnologije, kjer starejši potrebujejo podporo in izobraževanje. **Lijana Lovše** iz Občine Litija je poudarila, da sredstva za starejše namenjajo z željo, da lahko čim dlje kakovostno bivajo na svojem domu. Na voljo je pomoč na domu in patronažna služba, ŠMELC pa ima tudi 17 varovanih stanovanj, katerih si želijo še več, saj je povpraševanje zelo visoko.

Leonidi Razpotnik iz Doma Tisje je najbolj zanimiva dobra praksa iz Danske, kjer je občina ustanovila skupino za stanovanjsko prenavo. Stanovanjska skupnost pa je po mnenju večine kar velik zalogaj, saj se morajo osebe med seboj razumeti, da lahko sobivajo.

Drugi del srečanja je bil namenjen oblikovanju projektne ideje, in sicer je bil poudarek na hitri zaznavi težav na terenu, hitrem reševanju le-teh ter dobri koordinaciji. **Karmen Sadar** iz Občine Šmartno je poudarila, da je težava oskrba bolnikov, ki pridejo iz bolnišnic, in da so nujno potrebna izobraževanja za svojce oziroma neformalne negovalce. V **Ob-**

čini Kamnik takšna izobraževanja izvaja Inštitut Antona Trstenjaka in so zelo dobro obiskana. Izobraževanja za nego oseb z demenco izvaja tudi **Dom Tisje** po različnih društvih.

Slovenija je na področju vseživljenjskega izobraževanja v zaostanku, zato je nujno potrebna nadgradnja. **Petra Juvan** iz Arboretuma Volčji Potok poudarja pomen izobraževanj za zdravo starost, organizacijo festivala v parku, zabave in druženja. **Mojca Cerar** iz **Občine Lukovica** je izpostavila tudi pomembnost festivalov, kot je Festival zdravja in F3ŽO. Občina Lukovica je namreč skupaj z ZD Domžale želela organizirati Festival zdravja na temo demence in merjenja holesterola, vendar je dogodek zaradi epidemije odpadel.

Diskusija je v drugem delu tekla tudi o tem, kdo so v posameznih občinah koordinatorji, ki se ukvarjajo s starejšimi. V Lukovici je to Občina Lukovica, kjer področje starejših koordinira Mojca Cerar, imajo pa tudi aktivno društvo upokojencev.

Mitja Bratun iz **LAS Srce Slovenije** je za zaključek predstavil LAS razpis, katerega cilj je vključevanje ranljivih ciljnih skupin, med katerimi so tudi starejši. Razpis bo odprt od 1. julija do 30. septembra 2020, na voljo je 300 tisoč EUR sredstev s 65% sofinanciranjem, projekt pa se lahko izvaja največ dve leti.

Na srečanju se je izpostavilo predvsem potrebo po izobraževanju, cilj pa je z majhnimi viri odpraviti težave, ki se pojavljajo. Naslednji korak je priprava projektne ideje za prijavo na prihajajoči LAS razpis. V kolikor imate predloge, ki še niso prepoznani, ali vas bolj zanimajo dobre prakse, nam pišite na anita.molka@razvoj.si ali nas pokličite na 01 896 27 10.

BESEDILO IN FOTO: ANITA MOLKA, RAZVOJNI CENTER SRCA SLOVENIJE

Na kolo za zdravo telo

Tako se glasi geslo, ki je pred leti spodbudilo uporabo koles tako v rekreacijske namene kot drugače. In vendar je počasi prišlo v našo zavest, da moramo narediti tudi kaj zase in da je vožnja s kolesom prav prijetna oblika rekreacije. Tako je vse več takšnih, ki za svoj prevoz radi uporabijo kolo in med njimi je tudi župnik Bernard Rožman. Ko je s kolesom naredil nekaj krogov po celotni občini, je ugotovil, da je kolesarjev in kolesark zelo veliko, zato se je odločil skupaj z animatorji pripraviti blagoslov koles. Da pa bi blagoslov ne bil samo blagoslov in adijo, so se odločili, da bodo pripravili še kolesarski izlet z obiskom vseh podružnic brdske fare. In tako so se 20. junija, na deževno nedeljsko jutro, k sveti maši mnogi pripeljali s kolesi, da bi bila kolesa in tudi sami deležni blagoslova ter da bi se po dolgem, dolgem času ponovno družili. Ob tem niso pozabili upoštevati še veljavne varnostne predpise glede koronavirusa, a na svežem zraku in z Božjim blagoslovom jim tudi korona ni prišla do živga. Med sveto mašo je imel župnik Bernard nagovor v špor-

tnem žargonu, torej hiter in jednat, a je vseeno trajal toliko časa, da se je vreme že začelo jasni. Na prijetno pot so jih tokrat s koračnicami pospremili godbeniki in godbenice Godbe Lukovica. Kolesarji so se po blagoslovu odpravili najprej v Rafolče, od tam v Šentvid pri Lukovici in pot nadaljevali do Kosez. Na polovici poti se je številnih kolesarjev in kolesark usmililo tudi vreme in prenehalo je deževati. Pri Vampretovih so opravili žigosanje, saj veste, treba se je tudi malce podpreti in odpočiti, saj so bili kar nekaj časa neaktivni. Pot so nato nadaljevali proti Gradišču. Še spust k svetemu Luku v Spodnje Prapreče in nato vzpon na Brdo in nedeljsko kolesarjenje se je zaključilo. A ne za vse, le za Bernarda, ki stanuje na Brdu, ostali pa so morali priti še domov. Upamo, da je v pripravi še kakšen skupni kolesarski izlet, saj je za obisk in ogled v naši lepi občini še dovolj krajev.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Tudi otroci imajo svoje vsakodnevne bitke

Prihaja prvi šolski dan, ki je za otroke eden največjih stresov. Po dvomesečnih počitnicah bodo otroci ponovno sedli v šolske klopi. Med počitnicami so bili veliko zunaj, se gibali, igrali, bili sproščeni, vstajali ob pozni uri in se tako dodobra naspali, kar naenkrat pa pride niz 45-minutnih sedečih serij z zelo kratkimi odmori. Poleg tega so tukaj še sošolci, ki so lahko prijazni ali pa tudi ne, nekaterih se bojijo, še preden jih zagledajo. Odraslim se zdi vse to otročje in brez pomena, če pa vprašamo otroke, je to središče njihovega življenja. Tako se vsi soočamo z različnimi izzivi, vsak izziv pa je tako obremenjujoč, kot ga občuti oseba, ki se v določeni situaciji nahaja. Dejstvo je, da je jakost stresnega odziva odvisna od posameznikovih lastnosti (prožnost, humor, optimizem, sposobnost obvladovanja močnih čustev, sposobnost reševanja problemov ...) in okolja, v katerem se nahaja.

Veliko odraslih je mnenja, da otroci nimajo problemov in da njihovi problemi praktično niso pomembni. S takšnim odnosom otroku sporočamo, da je z njim nekaj narobe in otrok tako ne bo več iskal pomoči odraslih, ko bo to najbolj potreboval. Nekaj primerov stresnih situacij pri otroku:

- prvi šolski dan;
- spraševanje in preizkusi znanja;
- ponavljajoče se slabe ocene, neuspehi;
- govorne vaje, nastopi;
- duševno ali telesno nasilje vrstnikov;
- konfliktni odnosi z učitelji;
- stalno spreminjanje učnih načrtov, pravil, meril, pogojev.

VIR: NIJZ (Ko učenca stresa stres, 2015)

Kaj pa lahko storimo, da pomagamo sebi in otroku?

Na prvem mestu je zagotavljanje zadostne količine spanja glede na to, koliko smo stari. V spodnji tabeli poiščemo svojo starost in v modrem okvirčku piše, kolikšna je priporočena količina spanja za nas. Poskusimo vsaj večino dni zagotoviti zadostno količino spanca. Med spanjem

PRIPOROČENA KOLIČINA SPANJA									
URE SPANJA	Novorojenček 0-3 mesecev	Dojenčki 4-11 mes.	Mali otroci 1-2let	Predšolski otroci 3-5let	Šolski otroci 6-13 let	Najstniki 14-17 let	Mladi odrasli 18-25 let	Odrasli 26-64 let	Starejši odrasli >65 let
24									
23									
22									Ni priporočljivo
21									Za nekatere posameznike ustrezno
20									Priporočena količina spanja
19		18-19h							
18			16-18h						
17				15-16h					
16		14-17h	12-15h		14h				
15									
14									
13				11-14h	10-13h	12h			
12		11-13h	10-13h						
11				9-10h	8-9h	9-11h	11h	10-11h	10h
10							8-10h		
9								7-9h	7-9h
8						7-8h	7h	7-9h	7-8h
7									
6								6h	6h
5									5-6h
4									
3									
2									
1									
0									

VIR: National Sleep Foundation

se telo spočije, potekajo obnovitveni procesi in obdelava informacij, ki smo jih slišali skozi dan. Od učinkovitega spanca bo namreč odvisno počutje, med drugim pa tudi spoprijemanje z izzivi, ki nas čakajo. Poleg spanja na spoprijemanje s stresom vplivata tudi gibanje in prehrana. Z zadostnim gibanjem bodo otroci spodbudili krvni obtok, s krvjo se bo do vseh pomembnih organov (tudi možganov) prenesel kisik, ki bo pomagal, da otrok razmišlja jasno in skoncentrirano. Tako bo otrok hitreje in učinkoviteje razpletel situacijo, v kateri se nahaja, in bo stres ostal na akutni ravni, otroka ne bo dodatno izčrpaval, počutje po razrešeni situaciji bo otroka napolnilo z voljo in mu dalo samozavest za naslednje bitke. Pri prehrani pa zagotovo velja izpostaviti uživanje večjih količin sladkarij. Sladkarije bodo povzročile dvig krvnega sladkorja, kar vpliva na otrokovo razpoloženje in nivo energije. Takoj po zaužitju in še kakšnih

30 minut za tem bo sicer otrok poln energije in zanosa, ko pa bo nivo sladkorja v krvi ponovno padel, bo otrok še huje kot prej občutil močno lakoto in potrebo po dodatnem vnosu enostavnih ogljikovih hidratov (sladkarije, marmelade, nutela ...). Neprimerna izbira živil in nezadostna telesna aktivnost pa ne bosta vplivali le na razpoloženje, temveč tudi na imunski sistem (sposobnost borbe proti škodljivim organizmom, kot so bakterije, virusi, glivice ...). Stres (predvsem dolgotrajni stres) bo odgovoren za padec imunskega sistema, otrok bo zaradi tega manj prisoten pri pouku (bolezni), kar posledično pomeni, da se nakopičijo obveznosti in šolske naloge in ponovno zaokrožimo v začaranem krogu, saj kakor koli obrnemo, vedno pridemo do istega izhodišča: STRESA.

BESEDILO: PETRA PAVLIČ

Bi radi ponudbo svoje kmetije nadgradili z jagodami?

Mentorska Kmetija pri Ropet iz Volčjega Potoka išče kmetijo ali posameznika, ki se zanima za pridelavo in predelavo jagod.

Projekt LAS Srce Slovenije Odprta vrata kmetij, ki je sofinanciran s sredstvi Evropske unije iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republike Slovenije v okviru Programa razvoja podeželja RS 2014–2020, spodbuja rast lokalne prehranske samooskrbe in dviguje vrednost kmetijskim proizvodom, zato so sodelujoče kmetije pri projektu razvile mentorske programe individualnega svetovanja. Domen Virant je primer zagnanega mladega kmeta iz Volčjega Potoka, ki želi predati svoje znanje o jagodah, vse od vzpostavitve nasada, oskrbe rastlin do predelave jagod. V primeru da vas zanima pridelava in predelava okusnih rdečih sadežev, pokličite na telefonsko številko 031/267-158 in se dogovorite za individualno svetovanje.

BESEDILO: LAS SRCE SLOVENIJE, FOTO: OSEBNI ARHIV DOMNA VIRANTA

Želite pospraviti delavnico starega orodja?

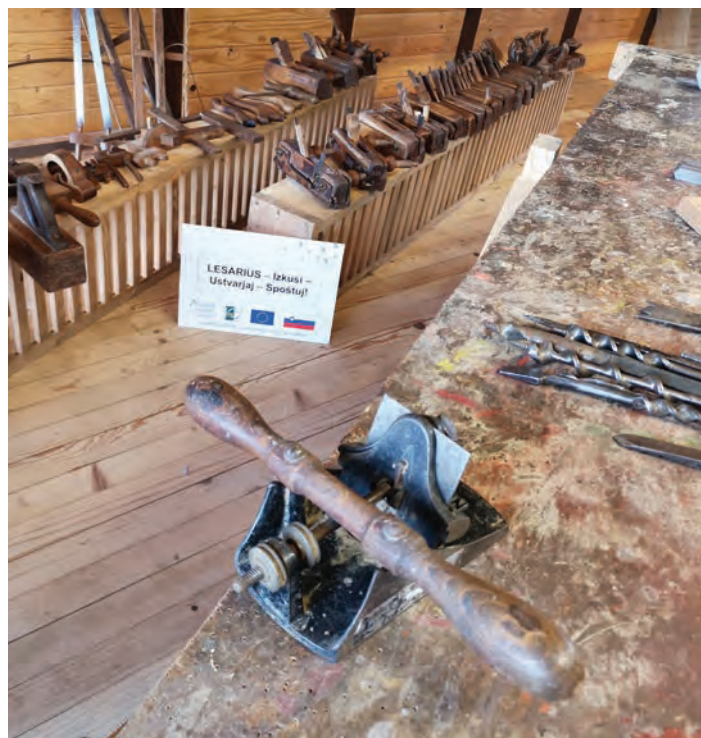
Ne vrzite proč starega orodja. Center za zunanjo ureditev skupaj s partnerji projekta LESARIUS – Izkusi – Ustvarjaj – Spoštuj! za svoj nov muzej zbira stara orodja in druge predmete, povezane z dejavnostmi kolarstva, tesanja, mizarstva, sodarstva, rezbarstva, pletarstva ipd.

Vse, ki imate staro orodje, ki se navezuje na te dejavnosti, in ga ne potrebujete več, prosijo, da ga podarite novi muzejski zbirki na Veliki Preski pri Litiji. Stari predmeti jim bodo prišli zelo prav, saj bodo z njihovo pomočjo lahko mladim obiskovalcem predajali znanja, povezana z lesarstvom in drugimi starimi poklici.

Za informacije pokličite Petro Kos na 031/615-020 ali ji pišite na info@zunanjaureditev.com.

Projekt LESARIUS – Izkusi – Ustvarjaj – Spoštuj! je sofinanciran s sredstvi Evropske unije iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republike Slovenije v okviru Programa razvoja podeželja RS 2014–2020 preko LAS Srce Slovenije.

BESEDILO IN FOTO: LAS SRCE SLOVENIJE

Projekt Lokalno kroženje hranil – ekološki vrtovi povezuje Kamnik in Lukovico

Partnerji Kmetija Homar – predelava nenevarnih organskih odpadkov iz Dupelj, Združenje ekoloških kmetov Zdravo življenje iz Lukovice in Vrtec Antona Medveda Kamnik v letošnjem letu izvajamo projekt Lokalno kroženje hranil – ekološki vrtovi, ki je podprt s strani LAS Srce Slovenije in ga sofinancirata Evropska unija iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republika Slovenija v okviru Programa razvoja podeželja RS 2014–2020.

Na ekološki kmetiji Homar se že vrsto let ukvarjajo z rejo konj. Organski odpadki pri konjereji so bili povod za razvoj dejavnosti kompostiranja s pomočjo kalifornijskih deževnikov. Z evropskimi sredstvi so nabavili potrebno kmetijsko mehanizacijo za kompostiranje. V Vrtnu Antona Medveda Kamnik in Združenju ekoloških kmetov Zdravo življenje smo se z veseljem priključili projektu, saj smo videli priložnost za obogatitev naših dejavnosti in prenos teh znanj na otroke, brezposelne, starejše in druge ciljne skupine projekta. V Vrtnu Antona Medveda Kamnik smo uredili naše eko vrtičke, še posebej v enoti Palček v Šmartnem v Tuhinju. Pripravili smo nove vrtno eko grede, na katerih uporabljamo ekološko pridelan kompost s Kmetije Homar. Otroci na osnovi izkušenj spoznavajo proces kompostiranja in kompostno pridelane zemlje. Dejavnosti v sklopu projekta Lokalno kroženje hranil – ekološki vrtovi se nam zdijo zelo pomembne. Naši najmlajši so aktivni udeleženci v projektu, kar pomeni, da so vključeni tako v načrtovanje in izvajanje dejavnosti kot tudi v analizo tega, kaj smo skupaj dosegli. Učenje otrok je namreč zapleten proces. Kako se naši otroci najbolje učijo, da je znanje trajno, je področje, ki mu v Vrtnu Antona Medveda Kamnik namenimo veliko pozornosti. Želimo si, da bi bili naši otroci, ko odrastejo, pripravljeni na življenje, odgovorni, ustvarjalni. Ena od možnosti učenja je slediti naravi, jo opazovati, raziskovati in se učiti iz vsega, kar nam ponuja. Narava nas uči, kako se stvari spreminjajo, živijo, umrejo. Uči nas, da moramo za naravo skrbeti in da več kot daš, več dobiš. Prav zato v vrtnu sledimo viziji »Krepimo iskreno in spoštljivo komunikacijo z vzgledom

varnega, ljubečega, sodelovalnega in odgovornega odnosa do človeka in narave. Projekti Otroci potrebujemo gozd, Eko šola in Šolski eko vrt so v našem vrtnu postali način življenja, na kar smo zelo ponosni.

Pregovor »Delo krepí človeka« vsi poznamo. V vrtnu se zavedamo, da gre za vrednoto, ki jo moramo strokovni delavci v sodelovanju s starši še posebej razvijati. Zato imamo v vrtnu oblikovane različne vrtičke – sadne, zeliščne, cvetlične in zelenjavne. Vsak med njimi ponuja poseben koš znanja. Prvi koraki so, ko otroci posadijo solato, korenje, paradižnik, zelje in zelišča v kompostirano zemljo, ki smo jo pridobili na Kmetiji Homar. V nadaljevanju otroke učimo, da pridelke zalivajo, plevejo, opazujejo pri rasti in se ob koncu seveda veselijo svojih pridelkov. Znanje smo bogatili s sodelovanjem Ekološkega združenja kmetov, v katerem se zavzemajo za zdravo življenje. Pri izvajanju dejavnosti so nam v pomoč tudi starši, babice, dedki, lahko rečemo kar širša javnost. Prizadevamo si za pridobivanje novih znanj in praktičnih izkušenj, saj se strokovni delavci na tem področju dodatno izobražujemo. Ni boljšega kot kuhana zelenjavna juha z domačega vrta ali solatni bar, kjer otroci pripravijo različne vrste solate in po možnosti uporabijo še kis domače pridelave. Lahko nam verjamete, da hrano okušajo tudi tisti, ki je sicer ne marajo. Solata z domačega vrta je vendar čisto drugačna. »Ta solata bolj hrusta kot tista iz trgovine,« so komentirali otroci. Otroci pridobivajo pozitivne izkušnje in verjamemo, da navdušenje delijo tudi s svojimi starši in drugimi.

Zavedamo se, da v današnjem potrošniškem času v trgovinah lahko dobimo oz. kupimo vse. Ne moremo pa kupiti časa; časa, ki je pomemben za naše otroke, časa, ko nas odrasle opazujejo, kako delamo, da se bodo naučili delati tudi sami, časa, ko se veselijo svojih uspehov, časa, ko skupaj raziskujemo naravo in se od nje učimo. Pomembno je, da se v naglici, v katero smo ujeti, znamo ustaviti. Da si vsi skupaj vzamemo čas za premislek in, kot pravi Tone Pavček, obrnemo svet v pravo smer. Skupaj zmoremo več.

BESEDILO IN FOTO: VRTEC ANTONA MEDVEDA KAMNIK

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

Gospodinjska ulica 6, 1000 Ljubljana
tel.: (01) 513 66 00, faks: (01) 513 66 50
kgzs@kgzs.si, www.kgzs.si

KGZS
www.kupujmodomace.si

Številka: 041-1/2019-54
Datum: 16. junij 2020

Županjam in županom slovenskih občin

Zadeva: Volitve v organe Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije

Spoštovani!

V prvi polovici meseca marca smo vas seznanili z načrtovano izvedbo šestih volitev v organe Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije. Ker zaradi razglašene epidemije COVID-19 izvedba volitev v mesecu maju ni bila mogoča, vas seznanjamo, da bomo volitve v organe Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije izvedli v jesenskem času.

Volitve v organe KGZS potekajo v dveh volilnih skupinah (v skupini fizičnih oseb in v skupini pravnih oseb) in sicer v trinajstih volilnih enotah, ki so hkrati tudi območne enote KGZS (Nova Gorica, Koper, Kranj, Ljubljana, Kočevje, Postojna, Novo mesto, Brežice, Celje, Ptuj, Maribor, Slovenj Gradec in Murska Sobota). Glasovanje v prvi volilni skupini – fizične osebe poteka po sistemu volitev v Državni zbor RS, kar pomeni, da bodo člani KGZS z volilno pravico, v nedeljo 4. oktobra.2020 od 7. do 19. ure lahko oddali svoj glas na približno 260 voliščih po vsej Sloveniji. V skupini pravnih oseb se voli po t. i. elektorskem sistemu in vsaka članica KGZS – pravna oseba lahko določi svojega predstavnika, ki bo v njenem imenu 30. 9. 2020 oddal svoj glas na enem od trinajstih volišč.

Namen dopisa je, da vas seznanimo, da se bodo volitve konec septembra in v začetku oktobra izvajale, hkrati pa vas vljudno naprošamo, da informacijo o izvedbi volitev v organe Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije objavite na občinskih spletnih straneh in v občinskih glasilih.

Za dodatne informacije smo vam na voljo, podrobnejša pojasnila o volitvah pa najdete tudi na spletni strani www.kgzs.si.

S spoštovanjem,

Branko Ravnik
direktor

Cvetko Zupančič
predsednik

Povabilo dosedanjim in novim študentom

Čeprav se je letošnje šolsko leto za študente in študentke Univerze za tretje življenjsko obdobje – Društva Lipa Domžale končalo malce drugače kot prejšnja leta, se z zaprtjem vrat pred dopusti, dejavnost ni končala. Ob tem pa je treba povedati, da so se med slušatelji v obdobju epidemije razvile številne sodobne oblike poučevanja in sodelovanja, kar je bilo potrjeno, da starejšim učenjem na daljavo ni tuje, posluževali pa so se tudi drugih oblik. Temu je prisluhnilo tudi vodstvo društva, ki pred začetkom novega šolskega leta načrtuje izobraževanje prav na tovrstne teme.

Ob tem, ko študenti in študentke Univerze za tretje življenjsko obdobje – Društva Lipa Domžale pogledujejo nazaj, pa vodstvo na čelu s predsednikom Marjanom Ravnikarjem, ki vsem želi prijeten dopust, že razmišlja, kako – tudi v primeru koronavirusa – primerno ob upoštevanju veljavnih ukrepov, organizirati študij v novem šolskem letu.

Že sedaj pa vas vabijo, da se jim pridružite in še enkrat več potrdite:

Vseživljenjsko učenje se nikoli ne konča.

Univerza za tretje življenjsko obdobje – Društvo Lipa Domžale obvešča vse dosedanje in nove študente in študentke, da bo ob dosedanjih programih jeseni omogočen tudi vpis v nove programe, in sicer: ZELENJADARSTVO, RESTAVRATORSTVO IN IZDELAVO MOZAIKA. Dobrodošli!

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE
DRUŠTVO LIPA DOMŽALE
MARJAN RAVNIKAR

Društvo Lipa Domžale pred novim šolskim letom vabi na dneve odprtih vrat

Dobrodošli med nami

»Razpetost med službo in domom ter mnogo skrbi je za nami. Končno lahko počnemo tisto, za kar nismo imeli časa 35, 40 ali še več let« lahko preberete na spletni strani Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale – krajše in bolj poznano kot Društvo Lipa, kjer vas že od ustanovitve v letu 1997 vabijo, da z njimi pridobivate ali obnavljate različna znanja, se udeležujete kulturnih dogajanj in delavnic, v športno rekreativnih skupinah poskrbite za svoje fizične sposobnosti, v zanimivih strokovno vodenih izletih pa si ogledate domače in tuje zanimivosti in znamenitosti. Epidemija je letos sicer malce spremenila življenje in delo društva, ni pa spremenila študentov in študentk univerze, ki so jo pridno, tudi na daljavo, obiskovali do konca preteklega šolskega leta, kar nekaj študijskih programov, posebej s področja kulture, pa ste lahko spremljali tudi med počitnicami.

Vse, kar še niste vedeli o dosedanjih študijskih programih, novih urnikih in vsem ostalem, kar vas bo zanimalo, boste izvedeli na dnevih odprtih vrat, ki bodo:

21., 22. ter 23. septembra 2020 med 9. in 12. uro

v prostorih Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale – Društva Lipa Domžale, Ljubljanska cesta 58, ko si boste lahko ogledali tudi razstavo izdelkov posameznih študijskih krožkov ter predstavitev novih študijskih programov, sedanji in bodoči študentje pa se boste lahko pogovorili s predavatelji o vsem, kar vas bo zanimalo. Dobrodošli!

MARJAN RAVNIKAR, PREDSEDNIK DRUŠTVA LIPA

Pridobite znak kakovosti Srca Slovenije

Če v Srcu Slovenije ustvarjate **rokodelske izdelke oz. izdelke unikatnega in industrijskega oblikovanja ali pridelujete in predelujete prehranske izdelke**, lahko kakovost izdelkov preverite s prijavo na razpis za uporabo Kolektivne tržne znamke Srce Slovenije.

Fizične osebe z dejavnostjo, nosilci kmetijskih gospodarstev in podjetja iz občin **Dol pri Ljubljani, Kamnik, Litija, Lukovica, Moravče in Šmartno pri Litiji** se lahko na razpis **prijavite brezplačno**, saj bo ocenjevanje izvedeno v sklopu projekta sodelovanja LAS Od tradicionalnih spretnosti do sodobnih ruralnih turističnih produktov, ki ga sofinancirata Evropska unija iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republika Slovenija v okviru Programa razvoja podeželja RS 2014–2020.

Rok za prijavo je **5. oktober 2020**. Interes za prijavo pa sporočite že prej, nekje do začetka septembra.

Preverite razpisne pogoje na spletni strani www.srce-slovenije.si/okolje.

Dodatne informacije:

Rokodelski izdelki:

Mija Bokal, 01 89 62 713, mija.bokal@razvoj.si,

Prehranski izdelki:

Tina Pregel, 01 89 62 714, tina.pregel@razvoj.si

S certifikatom Srca Slovenije se ponaša že 55 ponudnikov.

Pridružite se jim še vi!

Obvestilo

Centra za socialno delo osrednja Slovenija vzhod

Vloge za otroški dodatek, vrtec, štipendije

Če imate te pravice že priznane, ni potrebno vlagati nove vloge

Vloge za podaljševanje pravic otroškega dodatka, subvencije vrtca in državne štipendije (če ste upravičenec do pravice in jo želite podaljšati) ni več potrebno vlagati, saj bodo centri za socialno delo po uradni dolžnosti odločili o nadaljnji upravičenosti do pravice.

Kdaj je potrebno vložiti novo vlogo?

Če PRVIČ zaprošate za pravico do otroškega dodatka, državne štipendije in znižanega plačila vrtca je potrebno vložiti vlogo za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Prav tako če je bila pravica na podlagi dosedanje vloge zavrnjena, je potrebno vložiti novo vlogo. V primeru pravice do štipendije je pri prehodu iz I. stopnje na II. stopnjo (študijski program) ali za prehod v poklicno tehniško izobraževanje (3+2) treba vlogo na novo oddati, saj gre v tem primeru za novo vlogo in ne za nadaljnje prejetje državne štipendije. Priporočamo, da osebe vloge vložijo v prvi polovici meseca zaradi organizacije dela.

Kako sporočiti spremembe?

Upravičenec do otroškega dodatka, subvencije vrtca in državne štipendije mora centru za socialno delo še vedno sporočiti zakonsko določene spremembe, ki pri teh pravicah lahko vplivajo na upravičenost do pravice iz

javnih sredstev, njeno višino ali obdobje prejemanja pravice. Spremembo sporočite na obrazcu za sporočanje sprememb podatkov pri pravicah iz javnih sredstev, ki je dostopen na spletni strani <https://www.csd-slovenije.si/obrazci/>.

DRŽAVNA ŠTIPENDIJA – dodatek za uspeh in dodatek za bivanje

Za dijake bo center za socialno delo iz uradnih evidenc pridobil podatke o uspehu in tako odločil o izpolnjevanju cenzusa za dodelitev dodatka za uspeh. Prav tako bo center za socialno delo iz uradnih evidenc pridobil podatek o začasnem bivališču, zato je izredno pomembno, da imajo dijaki urejeno prijavo začasnega prebivališča, katerega uredijo na upravni enoti, v primeru, da tekom šolanja ne bivajo doma.

Rok za reševanje vlog

Predvidevamo, da bodo pravice, katere potečejo v mesecu avgustu podaljšane v zakonitem roku 60 dni – to je do konca meseca oktobra. Pravice, ki vam potečejo v septembru pa bodo podaljšane do konca meseca novembra. Centri za socialno delo moramo v tem obdobju rešiti povečano število vlog, zato vas v primeru, da bi prihajalo do zamud pri odločanju, prosimo za razumevanje.

ČZS
ČEBELARSKA ZVEZA SLOVENIJE

Dobrodelni pohod za sladkorčke, otroke s sladkorno boleznijo

12. septembra 2020 vse naše poti vodijo na ČZS!

... vsak po svojih možnostih, meter ali kilometer, a vsak z dobrim namenom!

Čestni pokrovitelj prireditve:
predsednik RS Borut Pahor.

Do 17. februarja 2020 so projekt podprli in napovedujejo aktivno udeležbo:

- poslanec državnega zbora RS Dejan Židan,
- ministrica MKGP Aleksandra Pivec,
- Trgovina HOFER d.o.o.,
- Vzgojno izobraževalni zavod Frana Milčinskega Smlednik,
- Gostišče Pri čebelici,
- Celjski sejem,
- Nacionalni inštitut za javno zdravje,
- Zveza paraplegikov Slovenije,
- Zveza društev upokojencev Slovenije,
- Zveza tabornikov Slovenije,
- Osnovna šola Žirovnica,
- Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije,
- Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Celje,
- Planinska zveza Slovenije,
- Društvo Šola zdravlja,
- Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Medijska pokrovitelja:

- Radio Aktual,
- Radio Veseljak.

IMENA VSEH PODPORNIKOV, ki se nam bodo priključili naknadno, bomo tedensko objavljali na naši spletni strani www.czs.si.

OBČINA LUKOVICA

Sladkorčkom in ostalim sladkornim bolnikom bomo pripravili smernice za uporabo čebeljih pridelkov v njihovi prehrani.

ČZS v sodelovanju z Občino Lukovica ob zaključku pohoda, 12. septembra ob 16.30, pred Čebelarskim centrom Slovenije prireja kratek zaključek pohoda.

Vsa zbrana sredstva bomo namenili nakupu UZ naprave za oceno stanja ožilja pri sladkornih bolnikih.

Oblikovanje in ilustracija: Andrejka Čufer

Obvestilo

DU Lukovica prvi ponedeljek v septembru organizira pohod na Otliško okno. V septembru smo sicer planirali pohod na Golico, vendar smo plan spremenili in se bomo 7. 9. 2020 ob 6.00 z avtobusom odpeljali do Predmeje. Lahka, slabi dve uri dolga pot nas bo peljala do čudovitega Otlškega okna.

Prijave sprejema Olga Jarkovič na telefon 031/755-136

Obvestilo

17. tek okoli Gradiškega jezera

Turistično društvo Gradišče pri Lukovici tudi letos načrtuje organizacijo teka okoli Gradiškega jezera, ki se bo predvidoma odvijal v nedeljo, 20. septembra 2020.

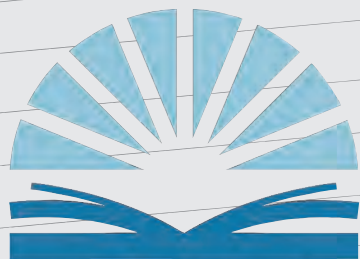
Upoštevač situacijo, ki jo tudi na tem področju kroji novi koronavirus, pa bo dokončna odločitev glede načina izvedbe letošnjega teka znana šele v mesecu septembru.

Zato vas na tem mestu vljudno naprošamo, da redno spremljate našo spletno oz. Facebook stran, kjer bomo sproti objavljali vse informacije v zvezi z izvedbo letošnjega teka okoli Gradiškega jezera.

TURISTIČNO DRUŠTVO GRADIŠČE PRI LUKOVICI

Šola, ki mi je blizu!

srednja šola domžale

Gimnazija

Tehnik računalništva

Trgovec

Avtoserviser

Inštalater strojnih inštalacij

Ekonomski tehnik (PTI)

Strojni tehnik (PTI)

VABIMO VAS
NA VPIS V PROGRAME
IZOBRAŽEVANJA ODRASLIH.

**DOMAČIM
IN TUJIM
PODJETJEM**
nudimo
celovito
podporo in
svetovanje.

PROEVENT

T: +386 (0)1 300 32 10
E: racunovodstvo@proevent.si
www.racunovodski-servis.si

- Računovodske storitve
- Davčno svetovanje
- Urejanje dovoljenj za delo, bivanje in študij
- Urejanje davčnega rezidenstva

Spot točka - vse za ustanovitev podjetja

SERVIS ZA VAŠ TV

Goro San
ELEKTRONIKA

TV od 15,99 € / mes

Zvezda TV
že 14 let

Najboljši TV programi in internet s Krvavca-Kržišča, Limbarske gore, Krma, ...

Roman Goropečnik s.p.
Savska c. 40a, 1230 Domžale

040 / 997-007

www.gorosan.com, www.zvezdatv.si

**LED, LCD, PLAZMA TV, VIDEO SISTEMI,
INTERNET IN SATELITSKI SISTEMI VSEH VRST**

Aparate ne popravljamo, temveč popravimo!

dinos Modra odločitev za čisto prihodnost

Odkup kovin, barvnih kovin in papirja pred vašim domom

Lukovica, pri gasilskem domu v Krašnji • sobota, **5.9.2020**, od **8.00** do **12.00** ure
V primeru padavin odpade.

Nagradna igra

VSAK ODKUP JE NAGRAJEN

Pripeljite odpadni material in se odpeljite z nagrado
Izpolnite kupon in sodelujte v nagradni igri za električno kolo, električni skiro in druge privlačne nagrade. Zrebanje bo 15.10.2020, ob 10.00 uri v Dinosu d.o.o. Ljubljana

Kaj odkupujemo?

- Staro železo in pločevina (radiatorji, bojlerji, stara kolesa, ograje, cevi, orodje, žlebovi, sodi,...);
- baker, aluminij, medenina (stare vodne pipe oz. armature, kljuge, kabli, razni profili...);
- odsluženi avtomobilski akumulatorji;
- star papir (časopis, revije, reklame,..).

Kako?
Vsak kilogram materiala bomo stehali in vam ga takoj plačali po ceniku.

Kaj potrebujete?
Osebno izkaznico in original davčno številko.

Les, stekla, gum, plastike, komunalnih, gradbenih in nevarnih odpadkov ne bomo prevzemali.
Pravila nagradne igre so objavljena na www.dinos.si

HUBAT
25let

080 22 36
www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

DUDE

**VPISI V
JEZIKOVNE
TEČAJE**

ZA OTROKE IN ODRASLE

DUDE - center za svetovne jezike
Breznikova ul. 15
1230 Domžale

tel.: 01 / 721 69 13, GSM: 041 / 317 444
dude@dude.si, www.dude.si

**Kjer vi vidite
zloščena tla,
otroci vidijo
drsališče.**

**Zavarujte jih pri
odkrivanju sveta.**

**Nezgodno zavarovanje
Pazi name**

**Izplačilo
zavarovalnine
že med
zdravljenjem**

**Enostavna
sklenitev
na triglav.si**

**20 %
popust
za veliko
družino**

20 % popust za veliko družino se prizna v času trajanja akcije od 1. 6. do 31. 10. 2020 ob hkratni sklenitvi vsaj 3 Nezgodnih zavarovanj Pazi name prek spleta, pri zavarovalnem zastopniku oz. na naših prodajnih mestih. Več na triglav.si.

Vse bo v redu.

120 let

triglav.si

Na podlagi 10. člena Pravilnika o štipendiranju (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 5/99) Občina Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2020/2021

I. IME, NAZIV IN SEDEŽ NAROČNIKA

Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica

II. PREDMET JAVNEGA RAZPISA

Razpišejo se 4 štipendije za šolsko leto 2020/2021, in sicer dve za dijaka in dve za študij na fakulteti.

III. UPRAVIČENCI PO TEM RAZPISU

Štipendija se lahko podeli le dijakom in študentom, ki so državljani Republike Slovenije in imajo na območju Občine Lukovica stalno prebivališče ter se redno šolajo.

IV. DOKAZILA, KI JIH MORA KANDIDAT PRILOŽITI

Prijavi na razpis je treba priložiti:

- dokazilo o vpisu v tekoči letnik šole oziroma fakultete;
- dokazilo o učnem uspehu zadnjega letnika predhodnega izobraževanja;
- življenjepis;
- dokazila o dohodkih oziroma prejemkih na družinskega člana za preteklo leto:
 - datirana in podpisana izjava vlagatelja, da dovoljuje občinskemu organu pridobitev podatkov davčnega urada o

odmeri dohodnine za družinske člane kandidatove družine,

- odločbe o odmeri davka iz dejavnosti,
- potrdilo delodajalca o bruto osebnem dohodku za obdobje zadnjih treh mesecev za starše, ki v preteklem letu niso bili v delovnem razmerju vseh 12 mesecev,
- potrdilo izplačevalca dohodkov oz. prejemkov za družinske člane, ki niso zavezanci za plačilo dohodnine v RS,
- potrdila o letnih zneskih preživnin,
- potrdilo izplačevalca o izplačanih bruto pokojninah in nadomestilih v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,
- dokazilo o statusu za polnoletne družinske člane, ki nimajo dohodkov (dijak, študent, iskalec zaposlitve, brezposeln – aktiven iskalec zaposlitve, drugo) – upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo,
- izjava kandidata, da ne prejema drugih prihodkov iz naslova štipendij in drugih pomoči

V. ROK ZA VLOŽITEV VLOG IN NAČIN ODDAJE VLOG

Vloge morajo biti poslane v zaprtih ovojnica, opremljene z naslovom pošiljatelja in označene z oznako « NE ODPIRAJ! JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2020/2021 », na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, najkasneje do 9. oktobra 2020, do 12. ure. Za pravočasne se bodo štele vse vloge, ki bodo do roka prispelle na sedež naročnika. Razpisna dokumentacija – vloga bo z dnem objave razpisa na voljo na spletni strani občine: www.lukovica.si

VI. ROK ZA OBVEŠČANJE O IZIDU RAZPISA

Kandidati bodo obveščeni o rezultatih razpisa v roku 15 dni po izbiri.

VII. INFORMACIJE

Vse informacije glede razpisa lahko dobite na naslovu: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, v času uradnih ur. Kontaktna oseba: Mojca Cerar, telefon: 01/72 96 310.

Številka: 410-0022/2020

Datum: 27. 8. 2020

MAG. OLGA VRANKAR
ŽUPANJA

Na podlagi 3. člena Pravilnika o uporabi Sončne dvorane Lukovica (Uradni vestnik občine Lukovica, št. 6/19) Občina Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS ZA UPORABO SONČNE DVORANE LUKOVICA ZA SEZONO 2020/2021

Športna društva, klube in druge zainteresirane uporabnike večnamenske športne dvorane – Sončne dvorane Lukovica (v nadaljevanju: dvorana) vabimo, da oddajo vlogo za uporabo dvorane za sezono 2020/2021.

- V dvorani so možne vadbe, treningi, rekreacije za športna društva in klube ter organizirane skupine, in sicer od ponedeljka do petka predvidoma od 16.30 do 21.30. Dvorano je ob sobotah in nedeljah na podlagi pisne vloge možno najeti tudi za tekmovanja in prireditve.
- Dvorana se zainteresiranim uporabnikom oddaja v uporabo za športno rekreacijo društev, tekmovanja in izvedbo prireditev. Dvorana se odda v uporabo glede na prioriteten vrstni red, določen v 4. členu Pravilnika o uporabi Sončne dvorane Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 6/19).
- Vlogi za koriščenje dvorane sta objavljeni na spletni strani Občine Lukovica <https://www.lukovica.si/>. **Rok za oddajo vloge**

je 10. september 2020 oziroma do za polnitve vseh prostih terminov na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, ali na e-pošto: obcina.lukovica@lukovica.si.

- Cene za uporabo dvorane so:

A. UPORABA DVORANE ZA VADBO

Uporaba dvorane v času od 16:30 do 18:30

Površina	EUR/uro
Cela dvorana	35,00
2/3 dvorane	30,00
1/3 dvorane	15,00

Uporaba dvorane v času od 18:30 do 21:30

Površina	EUR/uro
Cela dvorana	40,00
2/3 dvorane	35,00
1/3 dvorane	20,00

Uporaba dvorane ob sobotah, nedeljah in praznikih

Površina	EUR/uro
Cela dvorana	45,00

Cena vsebuje najem izbrane površine dvorane, garderobe s tuši, sanitarije in čiščenje. Najem dvorane je možen za minimalno eno uro.

B. UPORABA DVORANE ZA TEKMOVANJA

Uporaba dvorane za tekmovanje je možna ob zakupu cele dvorane za najmanj 4 ure, ob vikendih in praznikih.

Društva iz Občine Lukovica	40 EUR/uro
Društva izven Občine Lukovice	60 EUR/uro

Cena vsebuje najem celotne dvorane, garderobe za sodnike, tribuno, garderobe s tuši, sanitarije, semafor in čiščenje.

C. UPORABA DVORANE ZA PRIREDITVE

Uporaba dvorane za prireditve je možna ob zakupu cele dvorane za najmanj 4 ure, ob vikendih in praznikih.

	Za ogled prireditve se ne pobira vstopnina EUR/dan	Za ogled prireditve se pobira vstopnina EUR/dan
DOMAČI	600	1.000
TUJI	800	1.200

Dvorano za prireditve pripravi upravljavec, tj. Občina Lukovica (zaščita parketa, priprava tribun). V ceno je vključeno čiščenje dvorane in uporaba sanitarij.

Postavitev odra in stolov je možna po dogovoru in z doplačilom 240,00 EUR.

Cene za uporabo dvorane so brez DDV.

Na osnovi pregleda prejetih vlog bo Občinska uprava Občine Lukovica pripravila urnik uporabe dvorane. Ob zaključku pregleda vseh vlog bo Občinska uprava Občine Lukovica obvestila vse vlagatelje, in sicer po elektronski pošti, ki bo navedena na vlogi.

Med Občino Lukovica in uporabniki dvorane bo v nadaljevanju sklenjena pogodba o uporabi dvorane.

Vadbe, treningi in rekreacije v Sončni dvorani Lukovica bodo potekali, v kolikor bo mogoče zagotoviti vse zahteve in priporočila Nacionalnega inštituta za javno zdrav-

je (NIJZ) za zmanjšanje tveganja za prenos okužb s COVID-19 za skupinske vadbe v zaprtih prostorih.

V primeru da zahtev in priporočil, danih s strani NIJZ, upravljavec ne bo mogel zagotoviti, bo o tem po elektronski pošti pravočasno obvestil vse vlagatelje.

Datum: 13. avgust 2020
Številka: 007-0002/2020-1

MAG. OLGA VRANKAR
ŽUPANJA

JAVNI NATEČAJ ZA NAJ PROSTOVOLJKO / NAJ PROSTOVOLJCA OBČINE LUKOVICA ZA LETO 2019/20

Občina Lukovica v sodelovanju s Stičičem Središče, ki združuje društva, zasebne zavode in druge nevladne organizacije iz različnih vsebinskih področji delovanja, objavlja javni natečaj za izbor Naj prostovoljke in Naj prostovoljca za leto 2019/20.

Prijavljene prostovoljke in prostovoljci se bodo potegovali za naziv Naj prostovoljke in Naj prostovoljca **v dveh starostnih skupinah**, in sicer:

- mladi od 15 do 29 let,
- odrasli od 30 let dalje.

Kot starostna meja bo upoštevana starost dopolnjena v letu 2019.

Zavedamo se, da so prostovoljci pomemben člen naše skupnosti, saj z osebnim prizadevanjem nesebično prispevajo h kvalitetnejšemu življenju občank in občanov Občine Lukovica. Zato njihov doprinos ne sme biti spregledan. Verjamemo, da takih prostovoljk in prostovoljcev ni malo, zato predlagatelje vabimo, da se s prijavo na javni natečaj zahvalite za njihovo požrtvovalno delo.

Predlagatelj je lahko neformalna skupina, društvo, zavod ali druga javna ali zasebna institucija v okviru katere se opravlja prostovoljsko delo.

Prostovoljsko delo je delo, ki ga posameznik po svoji svobodni volji in brez pričakovanja plačila ali neposrednih ali posrednih materialnih koristi zase, opravlja v dobro drugih ali v splošno korist.

Za prostovoljsko delo se ne šteje brezplačno opravljanje dela, ki je namenjeno zadovoljevanju zgolj osebnih interesov članov v članski organizaciji in ni v splošno družbeno korist.

Pogoji za sodelovanje:

- Prijavljena oseba za svoje delo ne sme biti plačana oz. ne sme biti zaposlena za

izvajanje dejavnosti, za katere se jo prijavi na javni natečaj.

- Delo, ki ga je oseba opravljala, ni bilo namenjeno zadovoljevanju zgolj osebnih interesov članov v članski organizaciji, temveč je bilo namenjeno v splošno družbeno korist.
- Prijavljena oseba mora biti v letu 2020 stara več kot 15 let.
- Prijavljena oseba mora biti seznanjena s prijavo in se mora z njo strinjati.
- Prijavljena oseba je morala prostovoljsko delo opravljati v letu 2019/20 (od 1.1.2019 dalje).
- Prijavljena oseba mora imeti stalno prebivališče v občini Lukovica. Izjemoma ima lahko stalno prebivališče drugje, v kolikor je prostovoljsko delo opravljal/-a na območju občine Lukovica.
- Predlagatelj mora **izpolniti prijavnico**, ki je dosegljiva na spletni strani Občine Lukovica, ali zanjo zaprositi na elektronski naslov: katka.bohinc@lukovica.si.
- Prijavnici je treba priložiti **kratek življenjepis prostovoljca/ke**, iz katerega je razvidno življenje in delo prostovoljca/ke, lahko pa tudi dokazila o opravljanju prostovoljskega dela (fotografije, objave v medijih, izjave in mnenja drugih udeležencev in druga dokazila o prostovoljskem delu prijavitelja).

Strokovna komisija bo o vsaki prijavi odločala posebej. Odločitev komisije je dokončna.

Način oddaje in rok

Prijava na razpis mora biti oddana osebno ali poslana s priporočeno pošto na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica ali v skenirani obliki poslana na elektronski naslov: katka.bohinc@lukovica.si.

Rok za oddajo prijav je **30. september 2020**.

Za pravočasno se šteje prijava, ki je najkasneje na ta dan oddana osebno, s priporočeno ali z elektronsko pošto. Na ovojnicu mora biti oznaka: NE ODPRAJ – JAVNI RAZPIS ZA NAJ PROSTOVOLJKA/PROSTOVOLJEC OBČINE LUKOVICA 2019/20. V primeru pošiljanja z elektronsko pošto pa pripis: JAVNI RAZPIS ZA NAJ PROSTOVOLJKA/PROSTOVOLJEC OBČINE LUKOVICA 2019/20.

Podelitev priznanja

Razglasitev rezultatov in podelitev priznanj bo na eni izmed občinskih prireditev do konca leta 2020.

Datum: 27.8.2020
Številka: 009/0001-2020-1

Ocenjevanje prijav

O izbiri in podelitvi priznanj za naslov »Naj prostovoljka / naj prostovoljec Občine Lukovica 2019/20«, bo odločala strokovna komisija. Komisijo imenuje županja Občine Lukovica.

MAG. OLGA VRANKAR
ŽUPANJA

Še vedno imamo mačehovski odnos do narave

V naše nabiralnike smo prejeli obvestilo o odvozu kosovnega materiala ter o tem, kje in kdaj se bodo pobirali tudi nevarni odpadki. Med slednje spadajo stari akumulatorji, baterijski vložki, barve in topila, laki in premazi, smole in lepila, razredčila in topila, hladilne tekočine, čistila, kemikalije, olja in masti, pesticidi, pralna in kozmetična sredstva, zdravila: ampule, igle, mazila, posipi, sirupi, tablete, termometri; svetila: neonska in halogenska ter fluorescentne žarnice; zaščitna sredstva za rastline in škropiva, čopiči, krpe, lopatice in rokavice, kozmetika: razpršilci, pršila, čistila za lake, ličila, kozmetične barve, laki za nohte, barve za lase ter embalaža, v kateri se je nevarna snov nahajala. Tako smo imeli 18. junija možnost oddati zgoraj navedene nevarne odpadke, in sicer od 14.00–14.45 na Trojanah, od 15.00–16.00 v Blagovici in od 16.30 do 18.30 v Lukovici. Je že tako, da nikoli ni vsem prav in vendar se je treba kdaj ozreti tudi na druge, predvsem takrat, ko gre za našo naravo, in narediti kakšen korak več tudi v njeno dobro in naše zadovoljstvo, da smo naredili nekaj dobrega. Ob glavni cesti je ostala embalaža od barve in olja, ker jo ob odvozu kosovnega materiala niso prevzeli komunalci in čaka lastnika, da jo prevzame in odda tja, kamor sodi. Trenutno lahko samo na smetišče v Dobu med nevarne odpadke.

BESEDILO IN FOTO: DRAGO JUTERŠEK

Ob 20. obletnici ustanovitve NSi **N.Si**

Nova Slovenija, krščanski demokrati, te dni praznuje svojo dvajsetletnico. Predsedovanje stranki v njenih najtežjih časih in desetletno vodenje mi je prineslo veliko lepih in spodbudnih trenutkov, pa tudi veliko napora, odrekovanja in skrbi. Zadovoljna sem, da nam je uspelo krščansko demokracijo vrniti v parlament, jo okrepiti in iz nje narediti demokratično, verodostojno in programsko močno stranko.

NSi je v preteklosti dokazala, da zna reševati probleme in predlagati dobre rešitve. Naj spomnim na delo ustanovitelja in prvega predsednika NSi ter nekdanjega finančnega ministra dr. Andreja Bajuka, ki je bdel nad slovenskimi financami in nas pripeljal do evra. Prvi finančni minister, ki je znižal davke in uvedel informativni izračun dohodnine, da nam ni bilo več potrebno zbirati računov in oddajati davčne napovedi. Njegove zasluge je prepoznala tujina in leta 2006 ga je revija Banker razglasila celo za evropskega finančnega ministra leta.

Ko se oziram nazaj bolj osebno, lahko rečem, da me je vsaka politična funkcija naredila močnejšo, bolj izkušeno in odporno na udarce in natolcevanja vseh vrst. Hvaležna sem za vse lepe izkušnje in številne ljudi, s katerimi sem na tej poti sodelovala. Verjamem, da je v vsakem človeku veliko dobrega in vsak človek nekaj zna, zato je svet okrog nas lahko boljši in bolj urejen, če znamo to videti, sprejeti in tudi uporabiti. Dober predlog je pač dober, zato ni najbolj pomembno, od koga prihaja, pač pa, kaj bomo z njim naredili.

Slovenija potrebuje močno krščansko demokracijo in stranko, ki zna sodelovati z drugimi, spoštuje demokratična pravila, človekove pravice in vladavino prava. Slovenija potrebuje stranko, ki se osredotoča na probleme in za nje išče rešitve.

Ob 20-letnici delovanja NSi čestitam vsem krščanskim demokratom in demokratkam, ki ste neutrudno delali za stranko, da smo skupaj ohranili in branili vrednote krščanske demokracije v Sloveniji. To so tudi naše skupne in temeljne evropske vrednote, ki bodo ohranile EU, da bo obstala in vzdržala vse zunanje in notranje pritiske.

LJUDMILA NOVAK, POSLANKA EVROPSKEGA PARLAMENTA

RAZPORED ODVOZA KOSOVNIH ODPADKOV V OBČINI LUKOVICA (JESEN 2020)

DATUM ZAČETKA ODVOZA	KRAJEVNA SKUPNOST	NASELJA
14. 9. 2020	KS Rafolče, KS Zlato Polje, KS Lukovica	Brezovica pri Zlatem polju, Brdo pri Lukovici, Čeplje, Dupeljne, Gradišče pri Lukovici, Lukovica, Mala Lašna, Obrše, Podgora pri Zlatem polju, Preserje pri Lukovici, Prapreče (Spodnje, Zgornje), Preserje pri Zlatem polju, Rafolče, Spodnje Koseze, Straža, Trnjava, Trnovče, Videm pri Lukovici, Vrhovlje, Zlato polje
15. 9. 2020	KS Blagovica, KS Češnjice, KS Krašnja, KS Trojanje	Blagovica, Bršlenovica, Češnjice, Gabrje pod Špilkom, Golčaj, Gorenje, Hribi, Javorje pri Blagovici, Jelnik (Mali, Veliki), Jelša, Kompolje, Koreno, Korpe, Krajno Brdo, Krašnja, Lipa, Log, Petelinjek (Spodnji, Zgornji), Podmilj, Podsmrečje, Poljane, Prevoje, Prilesje, Prvine, Selce, Spodnje Loke, Suša, Šentožbolt, Trojanje, Učak, V Zideh, Vošče, Vranke, Vrh nad Krašnjo, Zavrnh pri Trojanah, Zgornje Loke, Zlatenek, Žirovše
17. 9. 2020	KS Prevoje	Imovica, Prevalje, Prevoje pri Šentvidu, Šentvid pri Lukovici, Vrba

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev spadajo:

- ✓ kopalniška oprema,
- ✓ pohištvo,
- ✓ preproge,
- ✓ oblazinjeno pohištvo,
- ✓ svetila in senčila,
- ✓ veliki gospodinjstvi aparati (štedilniki, hladilniki ...),
- ✓ veliki železni in drugi kovinski kosi ...

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE spadajo:

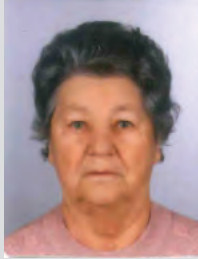
- ✗ nevarni odpadki, kot so embalaža škropiv, olj, barv in lakov,
- ✗ avtomobilski deli,
- ✗ akumulatorji,
- ✗ gume,
- ✗ sodi,
- ✗ gradbeni material,
- ✗ veje drevja in živih mej,
- ✗ azbestna kritina.

Kosovne odpadke postavite na predvideni dan odvoza do 5. ure zjutraj na odjemno mesto, kamor običajno postavite zabojnike za komunalne odpadke.

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o., Savska 34, 1230 Domžale
01/729-54-30 | info@jpk-prodnik.si | www.jpk-prodnik.si

*Naj bo spokojen, sladek spanec tvoj,
prinese blaženega naj miru,
v srcih nosili bomo te s seboj,
spominjali se bomo dni, ko bila si tu.*

ZAHVALA

V 81. letu nas je za vedno zapustila
naša draga mama, stara mama, sestra in teta

ANTONIJA CERAR

rojena Zemljak
iz Spodnjih Kosez.

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano
cvetje in sveče ter ostalo nesebično pomoč. Hvala župniku Ber-
nardu Rožmanu za lepo opravljen obred in pogrebniemu osebju
Vrbančič. Iz srca hvala vsem!

*Vse na svetu mine,
vse se spremeni,
le spomin na tebe
ostaja in živi.*

V SPOMIN

Julija je minilo že deseto leto, odkar si nas zapustil in odšel v
večnost naš dragi

FRANC CERAR

iz Blagovice.

Hvala vsem, ki se ga spominjate, postojite ob njegovem grobu in
mu prižigate sveče.

Vsi njegovi

*Glej zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
S. Makarovič*

V 78. letu starosti je zaspal v večnost naš dragi mož,
oče, dedek, pradedek in stric

IVO URBANIJA

s Prevoj pri Šentvidu.

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem za vsa izrečena sožalja, tolažilne
besede, darovano cvetje, sveče in druge darove. Posebna hvala
domačim pevcem in župniku g. Bernardu Rožmanu za lepo opra-
vljen pogrebni obred in tople poslovilne besede.
Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

HUBAT
25let
080 22 36
www.hubat.si
Za toplo zimo in pomlad
kurilno olje
dostavlja HUBAT
SI
BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Cvetje za vse življenjske priložnosti.
Ob boleči izgubi z najlepšimi dekoracijami.
Brezplačna dostava za občane občine Lukovica.
Cvetlicarna Omers
www.cvetlicarnaomers.si | informacije: 01/72 26 520

Forenziki, ki zagotavljajo

slovensko poreklo pridelkov

Na kakšen način se lahko prepričamo, da so na naših krožnikih le slovenski pridelki? O prepoznavanju regionalnega porekla sadja in zelenjave smo se pogovarjali s **Christino Kustor**, predstavnico neodvisnega avstrijskega laboratorija **Imprint Analytics**. V sodelovanju s podjetjem HOFER Slovenija že vrsto let skrbijo za sledljivost porekla pridelkov.

Zakaj je preverjanje porekla sadja in zelenjave pomembno?

Kupci si zaslužijo, da se v njihovi nakupovalni košarici znajdejo le pridelki preverjenega porekla. S strokovnimi in neodvisnimi analizami na takšen način ohranjamo zaupanje v lokalne pridelke.

Kako bi opisali metodo za analizo porekla pridelkov?

Analiziramo stabilne izotope pridelkov. Kaj to pomeni? Rastline sestavine za rast črpajo iz tal. Pri tem se lokalne posebnosti tal (geološka sestava, podnebne razmere, podtalnica/padavine ...) kot odtisi odražajo v pridelkih. To so izotopi. Ni jih mogoče ponarediti, saj jih ne spremenijo niti obdelovalni procesi niti različni dodatki, zato so popolni za ugotavljanje porekla.

Nam lahko opišete analizo porekla pridelka lokalnega pridelovalca?

Lokalni pridelovalec nam s svojega polja pošlje vzorčne pridelke. Nato določimo dele za analizo. Na primer – pri jabolku izberemo mesnato oplodje in semena. S pomočjo masne

spektrometrije ugotavljamo, kakšno je razmerje med izotopi oziroma odtisi petih najpomembnejših elementov, prisotnih v jabolku – vodika, kisika, ogljika, dušika in žvepla. Na podlagi dobljenih vrednosti lahko v treh ali najkasneje sedmih dneh potrdimo njegovo poreklo.

Prednost analize je tudi natančno določanje kmetije, s katere izvira izbrano sadje ali zelenjava. Kaj omogoča takšno natančnost?

Skozi analizo poslanih vzorcev lokalnih pridelovalcev določamo posebnosti pridelovanja na določenih območjih. Obenem pa ima vsaka kmetija svoje pridelovalne pogoje, na podlagi katerih jih lahko razlikujemo.

HOFER zagotavlja slovensko poreklo pridelkov in postavlja visoka merila za njihovo kakovost. Zakaj je to pomembno?

S primerjavo pogojev pridelovanja pridelovalce spodbujamo, da ohranjajo enako kakovost pridelkov, hkrati pa zagotavljamo, da izdelki dejansko izvirajo iz Slovenije. Tako ustvarimo dvakratno zaščito – poleg lokalnih

pridelovalcev ne ščitimo le potrošnikov, temveč tudi slovensko gospodarstvo.

Katere slovenske pridelke imate najraje?

Sodelovanje s HOFERjem nas izjemno veseli, saj imamo priložnost poskusiti številne slovenske pridelke. Najraje imam svež in zrel okus slovenskih paradižnikov – spominjajo me na tiste, ki jih je na domačem vrtu gojil moj dedek.

Več kot fer. HOFER.